

הודעה בדבר אישור הסכם פשרה בתובענה ייצוגית
ת"צ 56743-06-19 אולג מיכאיליץ'נקו נ' מפעלי תחנות בע"מ ונתיב אקספרס – תחבורה
ציבורית בע"מ

ניתנת בזאת הודעה בהתאם לסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, כי ביום 5.3.23 ניתן בבית המשפט המחוזי בחיפה פסק דין ע"י כב' השופט ד"ר מנחם רניאל המאשר הסכם פשרה בתובענה שבכותרת.

במרכזו של ההליך עמדה טענת התובע לפיה הנתבעות, מפעלי תחנות בע"מ (להלן: "מפעלי תחנות") ונתיב אקספרס – תחבורה ציבורית בע"מ (להלן: "נתיב אקספרס"), לא אכפו את החוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, תשמי"ג-1983 בתחנות המרכזיות בנהריה ובעכו.

עיקרי הסכם הפשרה:

הקבוצה עליה יחול הסכם הפשרה: "כל אדם שנחשף לעשן סיגריות בשטח התחנות המרכזיות בנהריה ובעכו ועקב כך נגרמו לו אי נוחות או עוגמת נפש במהלך התקופה שבין יוני 2012 ועד אוגוסט 2020"

סעד לחברי הקבוצה: סכום בסך 2,000,000 ₪ יחולק בין חברי הקבוצה בהתאם למדרגות כפי שנקבעו בהסדר הפשרה.

לכל חבר קבוצה **שכבר הגיש** עובר לפרסום הודעה זו **תצהיר** בתמיכה לפניית/דרישתו ישולם בנוסף סכום של עד 435 ₪ + מע"מ בכפוף להצגת חשבונית מס עבור הכנת התצהיר ואימותו בפני עו"ד. הפיצוי ישולם לחברי הקבוצה ללא צורך בתמיכת פנייתם בתצהיר. חברי הקבוצה יידרשו למלא טופס תביעה בו תפורט התחנה בה נחשף לעשן הסיגריות, הנסיבות, וכיוצ"ב, פרטי ח-ן בנק לביצוע העברה בנקאית, בנוסח המצורף להסכם הפשרה ושיהיה זמין למילוי באתר ב"כ המייצג בכתובת www.omflaw.co.il

המועד האחרון להגשת פניות/דרישות לקבלת פיצוי פרטני יהא 30 ימים ממועד פרסום הודעה זו. **מעשה בית דין:** אישור הסכם פשרה זה יהווה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה, בקשר עם כל עילת תביעה הנוגעת לעניינים המפורטים בתובענה הייצוגית.

עיון בהסדר הפשרה ופסק הדין: הסדר הפשרה ופסק הדין עומדים לעיון חברי הקבוצה בפנקס התובענות הייצוגיות, במזכירות ביהמ"ש בחיפה בין השעות 08:30 ל-12:30 וכן בתיאום מראש אצל ב"כ המייצג ממועד פיינטוד, עורכי דין, מרח' יגאל אלון 96 ת"א, ב"כ מפעלי תחנות ממועד עורכי הדין ברימר, ממרכז עזריאלי (קומה 22) ת"א, וב"כ נתיב אקספרס, ממועד סלומון, ליפשיץ ושות' מרח' נתנון 1 חיפה ובאתר האינטרנט של נתיב אקספרס.

האמור לעיל מהווה תמצית בלבד של עיקרי הסכם הפשרה. הנוסח המלא של הסכם הפשרה ופסק הדין הוא המחייב ובכל מקרה של סתירה בין הוראות הסכם הפשרה ופסק הדין לבין האמור בהודעה זו, יגברו הוראות הסכם הפשרה ופסק הדין.

תוכן מודעה זו אושר על ידי ביהמ"ש המחוזי בחיפה והיא מתפרסמת בהתאם להחלטתו.

עמית גור, עו"ד
ב"כ נתבעת 2

אורי ברימר, עו"ד
ב"כ נתבעת 1

עומר פיינטוד, עו"ד
ב"כ המייצג

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 56743-06-19 מיכאיליץ'נקו ואח' נ' נצבא החזקות 1995 בע"מ ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 57

לפני כבוד השופט הבכיר, ד"ר מנחם רניאל

תובע מייצג: אולג מיכאיליץ'נקו
ע"י ב"כ עו"ד עומר פיינטוך

נגד

נתבעות: 1. מפעלי תחנות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אורי ברימר
2. נתיב אקספרס – תחבורה ציבורית בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עמית גור ודרור אפלדורף

ובעניין המתנגד: דניאל ניאזוב

חקיקה שאזכרה:

[חוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, תשמ"ג-1983: סע' 2א2, 2א](#)
[חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006: סע' 1, 10א, 18, 18ג, 18ד, 18ד1, 19ב, 19ג, 19ג1, 19ג2, 19ג3, 19ג4, 19ג5, 19ג6, 19ג7, 19ג8, 19ג9, 19ג10, 19ג11, 19ג12, 19ג13, 19ג14, 19ג15, 19ג16, 19ג17, 19ג18, 19ג19, 19ג20, 19ג21, 19ג22, 19ג23, 19ג24, 19ג25, 19ג26, 19ג27, 19ג28, 19ג29, 19ג30, 19ג31, 19ג32, 19ג33, 19ג34, 19ג35, 19ג36, 19ג37, 19ג38, 19ג39, 19ג40, 19ג41, 19ג42, 19ג43, 19ג44, 19ג45, 19ג46, 19ג47, 19ג48, 19ג49, 19ג50, 19ג51, 19ג52, 19ג53, 19ג54, 19ג55, 19ג56, 19ג57, 19ג58, 19ג59, 19ג60, 19ג61, 19ג62, 19ג63, 19ג64, 19ג65, 19ג66, 19ג67, 19ג68, 19ג69, 19ג70, 19ג71, 19ג72, 19ג73, 19ג74, 19ג75, 19ג76, 19ג77, 19ג78, 19ג79, 19ג80, 19ג81, 19ג82, 19ג83, 19ג84, 19ג85, 19ג86, 19ג87, 19ג88, 19ג89, 19ג90, 19ג91, 19ג92, 19ג93, 19ג94, 19ג95, 19ג96, 19ג97, 19ג98, 19ג99, 19ג100](#)
[תקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים \(סדרנים\), תשמ"ח-1988](#)
[חוק-יסוד: השפיטה: סע' 20](#)
[חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975](#)
[תקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים \(תשלומים עיתיים\), תשל"ח-1978](#)
[חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965: סע' 197](#)
[כללי לשכת עורכי הדין \(התעריף המינימלי המומלץ\), תש"ס-2000: סע' 4\)ה11](#)

החלטה

א. רקע, וההליכים עד כה:

1. ביום 26.6.19 הוגשה בקשת התובע לאישור תובענה ייצוגית כנגד הנתבעות. ביום 12.8.20 ניתנה החלטתי לפיה אישרתי ניהול תביעה ייצוגית בשם הקבוצה שהוגדרה "כל אדם שנחשף לעשן סיגריות בשטח התחנות המרכזיות בנהריה ובעכו ועקב כך נגרמו לו אי נוחות או עוגמת נפש" כנגד הנתבעות בעילה של הפרת [סעיף 2א\) לחוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון](#),

התשמ"ג-1983 (להלן: "החוק למניעת עישון"). זאת, על פי ראיות שהוגשו, טענות שנטענו ודיון לפיו קבעתי שהופרה החובה המוטלת על המחזיק במקום ציבורי:

- א. לקבוע שלטים המורים על איסור העישון בהתאם לתקנות שנקבעו לכך;
- ב. "לפקח ולעשות כל שניתן" למניעת העישון במקום הציבורי שבהחזקתו;
- ג. לא להציב מאפיה במקום הציבורי שבהחזקתו.

2. לאחר הגשת כתבי הגנה וניהול הליך הוכחות, ניתנה ביום 14.3.22 החלטתי, לפיה קבעתי שכל אחת מהנתבעות תישא ב-50% מהסעדים שייפסקו, וכמו כן קבעתי:

"הנתונים בדבר מספר הנוסעים בשתי התחנות מצויים לפחות בידי נתיב אקספרס המפעילה אותם. ראייה לכך ניתנה בעת בירור הבקשה לאישור, כאשר הנתבעות ניסו להוכיח שהתובע לא נסע בתחנות אלה, באמצעות כרטיס הרב-קו שלו. על כן, ניתן לזהות את הנוסעים בתחנות אלה ואין צורך בסקר או מידגם. בנוסף יש לזהות את חברי הקבוצה מביניהם, דהיינו את מי שנחשפו לעישון. על פי סמכויותי לפי [סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות](#), אורה הוראות אלה:

א. יצירת קרן שבשלב ראשון תכלול 1 מיליון ₪, שישולמו מחצית על ידי כל אחת מהנתבעות, בניהול ב"כ התובע המייצג. ככל שיהיה צורך בכספים נוספים, אורה על הפקדתם בחלקים שווים.

ב. פירסום הזמנה למי שנחשף לעישון בתחנות עכו ונהריה במועדים הרלבנטיים לפנות לממונה שאמנה (ששכרו ישולם מתוך הקרן) על מנת להוכיח את שהייתו בתחנות באמצעות רב קו או דרך אחרת וכן להוכיח את חשיפתו לעישון בתחנות באמצעות תצהיר שיגיש, על מנת שכל אחד מחברי הקבוצה יהיה זכאי לפיצוי שאותו אני קובע בסך 500 ₪ לכל חשיפה לעישון בתוספת הוצאות הוכחת הזכאות.

ג. גמול ושכר טרחה יקבעו לאחר שיתברר היקף הפיצוי.

לפיכך, בשלב זה אני מורה לכל אחת מהנתבעות להפקיד בידי ב"כ התובע המייצג 500,000 ₪ ולהגיש לבית המשפט ראיות על כך בתוך 21 יום. כמו כן, יודיעו הצדדים בתוך 21 יום את שמו של ממונה המוצע על ידם. לאחר מכן אתן הוראות בדבר פירסום הפנייה לחברי הקבוצה.

בהחלטות נוספות קבעתי שבנוסף לפיצוי יהיה כל אחד מחברי הקבוצה זכאי להחזר הוצאות הכנת תצהיר והחתמתו בסך 435 ₪ בתוספת מע"מ בכפוף להצגת חשבונית מס על התשלום. עוד מיניתי את עו"ד מרב עופר כ"ממונה" ליישום ההחלטה בתובענה הייצוגית.

3. ביום 12.7.22 התפרסמה הזמנה לחברי הקבוצה. ב"כ התובע המייצג פתח חשבון נאמנות והנתבעות העבירו אליו 500,000 ₪ כל אחד. מאז פרסום ההזמנה התקבלו אצל ב"כ התובע המייצג כ-300 פניות של חברי קבוצה אך רק כשליש מהם (90 לערך) נתמכו בתצהיר כדיון, כאשר חלק מהפונים קובלים על כך שהצורך בהגשת תצהיר ועלות אימותו מכבידים ומסרבילים במיוחד כשאין וודאות שהתביעה תאושר על ידי הממונה.

4. הצדדים ניהלו ביניהם משא ומתן ובסופו הגיעו להסדר פשרה שהוגש לאישור בית המשפט ביום 6.9.22. הודעה על הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה פורסמה. היועצת המשפטית לממשלה לא ניצלה את הזכות שניתנה לה [בסעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות](#) להגיש עמדתה. ביום 20.11.22 התקבלה בקשת היועצת המשפטית לממשלה להארכת מועד להגשת הודעתה עד ליום 18.12.22. עד

18.12.22 לא הוגשה הודעת היועצת המשפטית לממשלה. ביום 18.12.22 בשעה 36:15 פנתה היועצת המשפטית לממשלה להארכת מועד נוספת של 14 יום, אשר נדחתה בהחלטתי מיום 25.12.22. באותה החלטה ניתנה האפשרות ליועצת המשפטית לממשלה להגיש הודעתה עד 26.12.22. לא הוגשה הודעת היועצת המשפטית לממשלה עד 26.12.22, ולא הוגשה פניה נוספת מטעמה, אך ביום 4.1.23, שלושה ימים לאחר שחלפו 14 יום מיום שהיועצת המשפטית לממשלה ביקשה אורכה של 14 יום ולא נענתה, הכניסה לתיק התנגדות להסדר הפשרה. כמו כן הוגשה ביום 15.1.23 התנגדות המתנגד.

ב. עיקרי הסדר הפשרה

5. לפי הסדר הפשרה, הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה הוגדרה כדלהלן: "כל אדם שנחשף לעשן סיגריות בשטח התחנות המרכזיות בנהריה ובעכו ועקב כך נגרמו לו אי נוחות או עוגמת נפש במהלך התקופה שבין יוני 2012 ועד אוגוסט 2020".

6. בהחלטתי מיום 14.3.22 קבעתי ששתי הנתבעות נושאות בחלקים שווים ביניהן באחריות להפרת [סעיף 2\(א\) לחוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון](#) תשמ"ג-1983, כמחזיקות בתחנה המרכזית נהריה ובתחנה המרכזית עכו.

7. עיקרי הסדר הפשרה הם כי על הסך שנקבע בהחלטת הפיצוי מיום 14.3.22 יתווסף סך נוסף של 1,000,000 ₪, באופן שישולם על ידי הנתבעות פיצוי כולל בסך 2,000,000 ₪ כפיצוי סופי לקבוצה אשר יחולק כדלקמן:

- א. סכום של 1,500,000 ₪ יחולק בין חברי הקבוצה בהתאם למדרגות אלה:
- עבור חשיפה אחת לעשן סיגריות בתחנות – 600 ₪.
 - עבור 2-10 חשיפות לעשן סיגריות בתחנות – 2,000 ₪.
 - עבור 11-20 חשיפות לעשן סיגריות בתחנות – 3,000 ₪.
 - עבור 21-35 חשיפות לעשן סיגריות בתחנות – 2,000 ₪.
 - עבור 36 חשיפות ומעלה לעשן סיגריות בתחנות – 5,000 ₪.

לכל חבר קבוצה שכבר הגיש תצהיר בתמיכה לפנייתו ישולם בנוסף סכום של עד 435 ₪ בתוספת מע"מ בכפוף להצגת חשבונית מס עבור הכנת התצהיר ואימותו בפני עורך דין.

הפיצוי ישולם לחברי הקבוצה ללא צורך בתמיכת פנייתם בתצהיר, אלא חברי הקבוצה יידרשו למלא טופס תביעה בו תפורט התחנה בה הייתה החשיפה לעשן הסיגריות, הנסיבות, ופרטי חשבון בנק לביצוע העברה הבנקאית. ככל שסכום הזכאות הכולל יעלה על סך 1,500,000 ₪, יופחת סכום הפיצוי למדרגות שמעל חשיפה אחת, באופן יחסי ביחס ישר בין הסכום הכולל בהפחתת החזר ההוצאות בגין אימות תצהירים, הוצאות הפרסום והפיצוי הכולל לחברי הקבוצה שנחשפו פעם אחת. ככל שלאחר התשלום לחברי הקבוצה תישאר יתרה מהסכום של 1,500,000 ₪, תועבר היתרה לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה מכוח [סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות](#). ב"כ

התובע המייצג ישלח הודעה אישית לחברי הקבוצה שפנו עד למועד פרסום הודעת הפרשה לאמצעי הקשר שפירוטו.

ב. סעד נוסף לחברי הקבוצה ובמטרה לסייע במניעת תופעת העישון בתחנות המרכזיות יינתן או יבוצע על ידי הנתבעות בפרוייקטים מיוחדים בשווי כספי של לא פחות מ-500,000 ₪ בתוספת מע"מ, בתקופה של שנתיים מהמועד הקובע. יהיו אלה פרוייקטים שלא תוכננו על ידן ולא תוקצבו על ידן עד למועד הקובע שמטרתם להגביר את האכיפה האפקטיבית של איסור העישון ולסייע במניעת תופעת העישון בתחנות המרכזיות, כדוגמת העסקת סדרני עישון שיעמדו בהוראות [תקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים \(סדרנים\)](#) תשמ"ח-1988, או פרסום הודעות בדבר איסור עישון בתחנות מרכזיות או נזקי העישון על גבי שטחי פרסום שבשליטת נתבעת 1 או על גבי אוטובוסים שמפעילה הנתבעת 2, באמצעות האגודה למלחמה בסרטן או התקנה ופרסום איסור העישון במערכות כריזה. תוכנית ביצוע הפרוייקטים ושוויים תועבר לאישור ב"כ התובע המייצג בטרם יבוצעם והוא לא יתנגד אלא מטעמים סבירים. עד 14 יום לאחר תום ביצוע הפרוייקטים יגישו הנתבעות לבית המשפט דו"ח ביצוע מאומת בתצהיר נושא משרה בכיר שיפרט את ביצוע הפרוייקטים ושוויים. ככל שהסעד הנוסף הזה לא ימומש במלואו בתום שנתיים מהמועד הקובע, יועבר הסכום שלא ינוצל לקרן התובענות הייצוגיות.

ג. עד 14 יום ממועד החתימה על הסכם הפרשה, תפקיד כל אחת מהנתבעות 250,000 ₪ נוספות לחשבון הנאמנות שהקים ב"כ התובע המייצג. עד 60 יום מהמועד האחרון לקבלת פניות חברי הקבוצה, יערוך ב"כ התובע המייצג תחשיב הפיצוי המגיע לכל אחד מהפונים, ועד 60 יום נוספים יעביר את הפיצוי לחברי הקבוצה בהעברות בנקאיות בניכוי עמלת ההעברה. עם סיום העברת הפיצויים יגיש ב"כ התובע המייצג דו"ח על כך לבית המשפט. כספים שיש להעביר לקרן תובעות ייצוגיות יועברו לא יאוחר מ-14 יום מקיום התנאי לתשלוםם.

ד. הנתבעות תישאנה בכל תשלום או עלות הנובעים מההסכם או ישומו, למעט הוצאות שהן חלק מסכום הפיצוי כאמור לעיל.

ג. מינוי בודק

8. לפי סעיף [19 \(ב\) לחוק תובענות ייצוגיות](#), בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מבודק, אלא אם סבר שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו. כעולה מאותו סעיף, תפקידו של הבודק לחוות דעתו על היתרונות והחסרונות של הסדר הפרשה מבחינת כלל חברי הקבוצה, בשים לב למכלול הנסיבות ולכל עניין אחר שיורה בית המשפט.

9. הצדדים טענו שיש לבטל את מינוי הממונה, ואין צורך במינוי בודק שכן הסדר הפרשה הוא תוצאה של הידברות ממושכת בין הצדדים, לרבות הליך גישור שהתקיים לפני השופט בדימוס יצחק ענבר שלא צלח אך קירב את הצדדים להסכמות. בהעדר יכולת יעילה בעלות סבירה ליצור מנגנון לאיתור וזיהוי חברי הקבוצה תוך בחינת זכאות כל אחד מחבריה על בסיס ראיות מהימנות, סבורים הצדדים שיש במנגנון שהוסכם כדי להקל על חברי הקבוצה את קבלת הפיצוי והוודאות בקבלתו, ויש בו כדי להוסיף אכיפת יתר לחוק למניעת עישון. בחינת סבירותו של הסדר הפרשה והיותו הוגן ומאוזן היא עניין משפטי, במיוחד כאשר ניתנו החלטות ביניים משמעותיות במסגרת התובענה

עצמה. מנגנון הפיצוי מבוסס על סכומים קבועים מראש כתלות בכמות החשיפות וללא בחינה פרטנית מסובכת. הצדדים הפנו להחלטות שניתנו על ידי בתי משפט מחוזיים אחרים, אך בהתאם [לסעיף 20 לחוק יסוד](#): השפיטה אינה רואה צורך להתייחס לכך.

ד. שיקולים באישור הסדר הפשרה:

10. על פי סעיף 19 (ג) (2) [לחוק תובענות ייצוגיות](#), על בית המשפט להתייחס בהחלטתו לפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו, אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה. על פי החלטתי מיום 14.3.22, שהכריעה בתובענה הייצוגית לטובת חברי הקבוצה, לא ברור מה הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו. הסעד המוצע בהסדר הפשרה הוא 1,500,000 ₪ או 2,000,000 ₪, ולא ניתן לקבוע מהו הפער בין הסעדים.

11. על פי סעיף 19 (ג) (2) [לחוק תובענות ייצוגיות](#), על בית המשפט להתייחס בהחלטתו להתנגדויות שהוגשו לאישור הסדר הפשרה, לשלב שבו נמצא ההליך, ולחוות דעתו של הבודק. אין חוות דעת של הבודק. מטעם המתנגד הוגשה התנגדות בטענות שונות.

12. המתנגד טען, שבבקשה לאישור הסדר הפשרה התבקש בית המשפט להוריד משמעותית את סכום הפיצוי לו זכאים חברי הקבוצה. בהתחשב בשלב המתקדם בהליך, סכום הפיצוי בהסדר אינו משקף נכונה את תוחלת הפיצוי תוך שקלול הסכום שנפסק עם סיכויי התביעה להתקבל בניכוי העלויות הכרוכות בהמשך ההליך ועל סכום הפיצוי שניתן לחברי הקבוצה להיות גבוה הרבה יותר. לטענתו, בניגוד לטענות הנתבעות בדבר אי הגבלת סכום הפיצוי, על פי ההחלטה מיום 14.3.22, שקבעה מועד אחרון להגשת בקשות לפיצוי וסך של 500 ₪ פיצוי לכל חשיפה, ממסגרות את גובה הפיצוי ומגבילות אותו. זאת, לעומת טענות הצדדים בבקשה לאישור הסדר הפשרה שההסדר קובע פיצוי משמעותי לחברי הקבוצה, מוסיף על הסכום שנקבע בהחלטת הפיצוי, מקל על תנאי הזכאות והופך את הפיצוי יעיל יותר, תוך שהוא מייתר את הצורך בממונה ותשלום שכרו שיופנה לטובת חברי הקבוצה והציבור. הצדדים טענו שהמיתווה המוסכם מחלק את הפיצוי באופן צודק שיש בו כדי להרתיע את הנתבעות ולאכיפת החוק.

13. הצדדים השיבו לטענת המתנגד כי הסכם פשרה משקלל סיכונים וסיכויים של שני הצדדים. לטענת הנתבעות, עליה חולק ב"כ התובע המייצג קיימים סיכויים טובים שערעורם על החלטת בית המשפט מיום 14.3.22 יתקבל, ובמיוחד הקביעה בדבר פיצוי של 500 ₪ לכל חשיפה ללא הגבלת סכום. בבקשה לאישור הסדר הפשרה טענו הנתבעות שקביעת פיצוי של 500 ₪ בלי להגביל את סכום הפיצוי הפרטני שכל פונה יכול להיות זכאי לו מביאה לתוצאה לא סבירה שאדם שלא עשה דבר כשנחשף לעשן סיגריות עלול לקבל פיצוי של אלפי ₪ או עשרות אלפי ₪. קבלת הערעור עשויה להביא לכך שחברי הקבוצה לא יהיו זכאים כלל לפיצוי פרטני, או שסכום הפיצוי הפרטני יהיה נמוך משמעותית, כאשר אף התובע המייצג טען בסיכומיו שלא ניתן להגיע לכל חבר קבוצה ולא הציע מנגנון לאיתור זכאים. הפיצוי הכולל שהוסכם בסך 2 מיליון ₪ הוא מחצית הפיצוי לקבוצה שנקבע

בעניין אליאס נ' רכבת ישראל (ת"צ 38375-06-13 מיום 9.9.16; ע"א 8468/16 רכבת ישראל נ' אליאס מיום 11.3.18), כאשר באותו מקרה חברי הקבוצה לא קיבלו פיצוי פרטני אלא כל סכום הפיצוי בגין אי אכיפת החוק למניעת עישון ב-55 תחנות שבהן עברו 78 מיליון נוסעים עבר לקרן. צוין, שאחד מנימוקי הערעור ייסוב על היעדר התייחסות בהחלטה מיום 14.3.22 להלכת אליאס בבית המשפט העליון. כמו כן, נטען שבהסכם הפשרה שאושר בעניין שגב (ת"צ 49291-01-17) נקבע סכום הפיצוי בגין אי אכיפת החוק למניעת עישון במרכזית המפרץ שבה תעבורת הנוסעים גדולה מזו שבשתי התחנות בעכו ונהריה, ל-2 מיליון ₪ בהסדרות עתידיות שונות.

14. אין ספק שהסדר פשרה משקלל בין סיכונים וסיכויים. איני מסכים עם הטענה שסכום הפיצוי לפי החלטתי מיום 14.3.22 אינו מוגבל. הסכום מוגבל לפי מספר החשיפות והפיצוי שנקבע לכל חשיפה. אני דוחה את הטענה שלפיה יש לקבוע סכום כולל או גבול לפיצוי. ככל שנגרם נזק יש לפצות על הנזק, וכל עוד מדובר בפסיקה בין טענות הצדדים, ולא בהסכמה ביניהם, אין מניעה שלא ייקבע סכום הפיצוי הכולל. אני דוחה את הטענה שהפיצוי שקבעתי הוא כעין פרס למי שלא טרח להגיש תביעה. זה טבעה של תובענה ייצוגית, שהיא עשויה לתת פיצוי לחברי קבוצה שלא נקטו בהליכים, אם משום שהסכומים המגיעים להם נמוכים מכדי שיצדיקו ניהול הליכים, ואם מסיבות אחרות. זה אינו נימוק שלא לפצות את מי שזכאי לפיצוי. בתובענה ייצוגית על נזק יזכו לפיצוי גם מי שלא הגישו תביעה אך נגרם להם נזק, ואין בכך כל רע. אכן, בהחלטתי מיום 14.3.22 לא התייחסתי לפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין אליאס, שאישר את הסכמת הצדדים, משום שאיני סבור שאישור הסכמת הצדדים הוא "הלכה שנפסקה". פסק הדין הזה הוא למעשה בן שתי פיסקאות, שהראשונה היא אישור של הסכמת הצדדים המשנה את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, והשנייה היא הבהרה שכפי שאפרט להלן, קובעת שאין חובה על המחזיק במקום ציבורי למנוע עישון, אלא להשתדל למנוע עישון, בין היתר על ידי קיום חובות ספציפיות שאינן חובות השתדלות.

15. המתנגד טען שאופן חלוקת כספי הפיצוי בין חברי הקבוצה אינו הוגן. בעוד חבר קבוצה שנחשף פעם אחת לעשן סיגריות זכאי לפיצוי של 600 ₪, חבר קבוצה שנחשף לעשן סיגריות יותר מפעם אחת, זכאי לסכום נמוך יותר עד לכ-139 ₪ לחשיפה במקרה שנחשף 36 פעמים. לטענתו, על הסכום הקבוע לפיצוי להתחלק באופן יחסי בין חברי הקבוצה בהתאם למספר הפעמים בהן נחשפו לעשן סיגריות, והנזק הלא ממוני מעישון פסיבי אינו נזק שולי פוחת. עוד טען המתנגד שהצדדים לא פירטו כיצד הגיעו לסכום של 1,500,000 ₪ והפער בינו לבין הסכום שחברי הקבוצה היו עשויים לקבל אילו היתה התביעה מאושרת. המתנגד הציע לקבוע שחברי הקבוצה יהיו זכאים לפיצוי של 300 ₪ לכל חשיפה ללא הגבלת סכום כולל.

16. בנסיון לפצות את חברי הקבוצה על הנזק שנגרם להם מחשיפה לעישון, יש לשקול במסגרת תובענה ייצוגית שיקולי יעילות, ודאות ואכיפה, כמו גם שיקולים אחרים. המנגנון שקבעתי בהחלטתי מיום 14.3.22, והחלטות נוספות לאחר מכן, קבע פיצוי של 500 ₪ לכל חשיפה שתוכח על ידי תצהיר מפורט שייבדק על ידי ממונה. אפשרות אחרת שהוצעה על ידי המתנגד היא פיצוי של 300 ₪ לכל חשיפה שתוכח על ידי תצהיר בצירוף מסמכים נוספים. האפשרות המוצעת בהסדר

הפשרה היא דירוג הפיצוי לפי מספר החשיפות, כאשר ככל שמספר החשיפות עולה, הסכום האבסולוטי עולה, אך הסכום היחסי לכל חשיפה יורד. זאת כפי שיוכח על ידי פנייה ללא צורך בתצהיר. אני רואה בהצעת המתנגד הפחתה של הפיצוי, שאינה מוצדקת. לעומת זאת, מנגנון הפיצוי שהוצע על ידי הצדדים בהסדר הפשרה לגיטימי ואפשרי והוא חוסך השקעה בהכנת תצהיר ואימותו ומפשט את האפשרות לפיצוי. על כן אני מאשר קביעת מנגנון לפיצוי בהתאם למוסכם בהסדר.

17. בבקשה לאישור הסדר טענו הנתבעות שהעובדה שבית המשפט לא הגביל את סכום הפיצוי הכולל נוגדת את עקרון הוודאות, ואת פסיקת בתי המשפט לרבות בית המשפט העליון במקרים דומים, וכך גם העובדה שבית המשפט לא תחם בהחלטתו מיום 14.3.22 את התקופה שבה ניתן לפנות לקבלת פיצוי. טענה אחרונה זו מתעלמת מהעובדה שבהחלטה נוספת נקבעה התקופה. לא מצאתי הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון שלפיה בפסק דין המכריע בין טענות הצדדים יש להגביל את סכום הפיצוי הכולל לחברי הקבוצה מעבר להגבלה הנובעת מסכום הנזק. זאת להבדיל מאישור הסכם בין הצדדים. לשיטת הצדדים בתגובתם להתנגדות, בטרם ניתן פסק דין ובטרם הוגש ערעור, אין לחברי הקבוצה ודאות שיהיו זכאים לסכום הפיצוי הפרטני שנקבע בהחלטה מיום 14.3.22. לטענת הנתבעות דווקא פיצוי אחיד בסך 500 ₪ לכל חשיפה לעישון אינו סביר. בבסיסו של כל הסכם פשרה חייבת להיות הסכמה על סכום הפיצוי הכולל, ויש בכך יתרון גם לחברי הקבוצה שכן הדבר מבטיח להם פיצוי כספי בסכומים לא מבוטלים ויוצר ודאות לכל הצדדים. הצדדים ראו בסך של 1 מיליון ₪ שהורה בית המשפט להפקיד כאינדיקציה לסכום הכולל. ב"כ התובע סבר שיהיה נכון וראוי לעמוד על כך שסכום הפיצוי בגין חשיפה חד-פעמית לא יפחת, ולפי הסכם הפשרה מי שנחשף ליותר מקרים צפוי לפיצוי גבוה יותר מחשיפה חד-פעמית במספרים מוחלטים.

18. כאמור, איני מסכים לטענה שאם לא נקבע סכום סופי שיש לשלם בעקבות תובענה ייצוגית, זו עילה טובה לערעור, כאילו לא יכול להיות פסק דין ללא תוצאה סופית. אכן, בתביעה פרטנית יכולה להיות ציפייה כזו, אבל גם זה לא תמיד נכון. כך קובע [חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים](#) אפשרות לפסוק את הפיצוי על הפסד כושר השתכרות והוצאות מתמשכות בתשלומים עיתיים, צמודים למדד, ניתנים להגדלה ולהעברה לתלויים בנפגע שנפטר לאחר מכן, וראו [תקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים \(תשלומים עיתיים\)](#), תשל"ח-1978, כך שניתן לפסוק את הנזק מבלי לקבוע סכום סופי גם בתביעה פרטנית. יתר על כן, מטבעה של התובענה הייצוגית לחול על מספר רב של נפגעים, לפעמים רצוי שלא לקבוע את הסכום הסופי של הפיצוי לנפגעים שנגרם להם נזק, אם כתוצאה מחשיפה לעישון ואם כתוצאה מחשיפה לחומרים מסוכנים, או גורם אחר. הטענה שלפיה מתן אפשרות לפיצוי לכל הנפגעים ללא הגבלה בסכום נטענה לגבי [סעיף 197 לחוק התכנון והבנייה](#), בהקשר של תביעה לפיצוי בשל פגיעה בעור השמש עקב בנייה גבוהה, ונדחתה ב"ע 28/79 [הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ירושלים נ' משה ורבקה וארון](#), לה (1) 561, בעמ' 570-569 (1980). גבול הפיצוי הוא גבול הנזק ולא סכום מסוים.

19. הנתבעות טענו בבקשתן לאישור ההסדר שהחלטה לפיה ניתן להסתפק בתצהיר ללא ראיות אובייקטיביות נפרדות וללא אפשרות לחקור בחקירה נגדית את המצהיר על תצהירו, מאפשרת לכל אדם להגיש תצהיר ובו טענות סתמיות מבלי שישנה דרך מעשית לברר את אמיתות

טענותיו. לטענת המתנגד, המנגנון המוצע במסגרת ההסדר מקל מדי ומאפשר לאנשים שאינם חברי הקבוצה ליזום מן ההפקר על ידי מילוי טופס וקבלת הפיצוי, דבר שידחוק את חברי הקבוצה האמיתיים ויקטיף את הפיצוי הניתן להם. לדבריו, צודקות הנתבעות בטענתן כנגד החלטת בית המשפט לאפשר תמיכת התביעה לפיצוי בתצהיר בלבד, ויש צורך בהוספת הוכחה מזערית נוספת שתוכיח את מסלול הנסיעה של חבר הקבוצה באופן סביר, כגון אישור מירשם האוכלוסין, תלוש שכר וכדומה. הצדדים השיבו על כך שהמנגנון שלטענת המתנגד מקל מדי הוא המנגנון שקבע בית המשפט למעט הגשת תצהיר. לטענת הנתבעות, בהיעדר אפשרות לנתבעות לחקור את המצהירים על תצהירם, כל שנדרש מחבר קבוצה הוא לחתום על תצהיר, כאשר ידוע שיש עורכי דין המאמתים תצהירים בחינם וניתן לאמת תצהיר בעלות של 53 ₪. עלות אימות התצהירים לא מרתיעה, והיא מזערית ביחס לסכום הפיצוי שאדם מצפה לקבל בהיעדר צורך להוכיח את טענותיו מלבד חתימה. המנגנון שהוסכם בהסדר הפשרה מבטא איזון בין תחימת סכום הפיצוי הפרטני לבין פניות רבות מאנשים הטוענים להיותם חברי קבוצה מבלי שתמכו טענותיהם בתצהיר. לטענת הנתבעות, בשל הקושי לאתר ולאמת את חברי הקבוצה לא היה מקום כלל לקבוע פיצוי פרטני אך המנגנון המוצע בהסדר הפשרה מאזן בין השיקולים השונים ומבטיח בסבירות גבוהה מאוד פיצוי פרטני לחברי קבוצה שיבקשו לממש זכותם.

20. אין זה נכון שדי בחתימה על תצהיר על מנת לקבל את הפיצוי לפי החלטתי מיום 14.3.22. בהחלטתי קבעתי שיש להוכיח את השהייה בתחנה באמצעות רב-קו או דרך אחרת ולהוכיח את החשיפה לעישון באמצעות תצהיר, ואלה ייבחנו על ידי ממונה. לאחר שהסתבר שלא ניתן לזהות את הנוסעים באמצעות רב-קו, השומר את הנסיעות ל-12 חודשים קודמים בלבד שאינם כוללים בתקופת בקשת האישור, נתתי החלטה נוספת ביום 6.6.22 לפיה בהמשך להחלטתי הקודמת שניתן להוכיח בדרך אחרת, ניתן להוכיח באמצעות תצהיר מפורט שיפרט את נסיבות ההימצאות בתחנה, החשיפה לעשן הסיגריות לרבות המיקום ומספר הפעמים. דחיתי את הבקשה של הנתבעות לחקור את המצהירים כבלתי סבירה, וקבעתי שהממונה יבחן את התצהירים על פי הפירוט האמור, ועל פי נתונים שיימסרו לו לפי בקשתו על ידי הנתבעות, ויאשר או ידחה את התביעות. על כן אני דוחה את הטענה שאין צורך להוכיח את הנזק מלבד חתימה. זה פשוט לא נכון, וכנראה נאמר לתפארת המליצה. אשר לקושי לאתר את חברי הקבוצה, בהחלטותי הטלתי את הקושי הזה על חברי הקבוצה, שלאור הפרסומים שנעשו עליהם להתייצב ולטעון שהם חברי הקבוצה. מה לנתבעות כי ילינו על קושי המוטל על חברי הקבוצה?

21. הנתבעות טענו בבקשתן לאישור ההסדר שקיימת להם עילת ערעור טובה בשל כך שהן בהחלטה לאישור התובענה הייצוגית מיום 11.8.20 והן בהחלטה על קבלת התובענה הייצוגית מיום 14.3.22 נקבעה הקבוצה מבלי להתייחס לתקופה הרלוונטית, אף שזו היתה במחלוקת בין הצדדים. לא מובנת הטענה כנגד ההחלטה לאישור תובענה ייצוגית. ככל שסברו הנתבעות שיש כשל בהחלטה, היתה פתוחה בפניהן הדרך להגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה, ולא להמתין עד לסוף ההליכים כדי לטעון שבתחילתם נפלה טעות. אכן, בהחלטתי מיום 14.3.22 לא קבעתי את התקופה, אך כאמור [בסעיף 10\(א\) לחוק תובענות ייצוגיות](#) לא נכלל בקבוצה אדם שעילת תביעתו נוצרה לאחר המועד שבו אושרה התובענה הייצוגית, דהיינו לאחר 11.8.20. אני מבין שלטענת הנתבעות עילת הערעור

היא שלא קבעתי במפורש את המועדים שמהם מתחילה העילה כלפי הנתבעות. בידי הממונה לקבוע שהנתבעות אינן חייבות בפיצוי בגין מועדים שבהם לא החזיקו בתחנות, אבל אם יהיה צורך, אמתין להכרעה של ערכאת הערעור שזו עילת ערעור טובה.

22. הצדדים טענו בבקשתם לאישור ההסדר שהוא יביא לחברי הקבוצה ולצדדים ודאות באשר להוצאה הכספית עבור החתמת תצהיר ואימותו במקרה שתביעתם לא תאושר, ובסיום ההליכים המשפטיים. לטענת המתנגד, בניגוד לטענת הצדדים שההסדר מקדם ודאות של חברי הקבוצה בקבלת הפיצוי, הוא מקדם את הוודאות של התובע ובא כוחו והנתבעות ובאי כוחן, בקבלת גמול ובהסרת עול התביעה מעליהן. על כך השיבו הצדדים שהמתנגד מתעלם מהאפשרות שאם יוגש ערעור קיים סיכוי לא מבוטל שחברי הקבוצה לא יזכו לפיצוי פרטני כלל, ולעומת זאת אישור הסדר הפשרה יאפשר לחברי הקבוצה לקבל פיצוי פרטני בצורה נוחה קלה ומהירה. לטענת הנתבעות, המנגנון שנקבע בהחלטת בית המשפט עתיר עלויות ומורכב שכן יצר הסתמכות וזכאות מצד הממונה שמונה על ידי בית המשפט, ומצד חברי הקבוצה לקבלת סכומי פיצויים לא מבוטלים. כך טען המתנגד לפיצוי של כ-200,000 ₪ המוכח בתצהיר בלבד. אני דוחה את טענת המתנגד. המנגנון שהציעו הצדדים בהסדר הפשרה יוצר ודאות גם לחברי הקבוצה שלא יהיו כפופים להחלטת הממונה לאחר שהשקיעו בהכנת תצהיר ואימותו. איני רואה פגם בכך שתהיה ודאות גם לנתבעות.

23. המתנגד טען שההסדר אינו מתחשב בחומרת מעשיהם של הנתבעות שמשך זמן רב לא אכפו את הוראות החוק, ומעביר מסר שגוי לפיו גוף ציבורי יכול להפר את הוראות החוק ולהתחמק בהסדר מקל. לטענתו ביקר בתחנה המרכזית נהריה ביום 11.1.23, ומצא שהנתבעות אינן מורתעות דין. אני דוחה כל טענה של המתנגד לגבי אירועים לאחר התקופה הכלולה בתביעה ובהסדר, דהיינו לאחר 2020. אירועים אלה אינם רלוונטיים לתביעה ולהסדר, אך יצוין כי המתנגד צירף 17 צילומים, שרובם צילומים של בדלי סיגריות על הריצפה. 4 צילומים מראים אנשים מעשנים וצילום אחד מראה מאפרה. אם אכן אנשים מעשנים, אין זה אומר בהכרח שהנתבעות הפרו את חובותיהן לפי החוק. קיומה של מאפרה עשוי להיות הפרה של החוק, אם אינה ממוקמת בתוך פינת עישון אך העובדה שאנשים מעשנים בתחומי התחנה אינה ראייה מספקת להפרת החובות לפי החוק.

24. הצדדים טענו בתגובתם, שתמוה כיצד פיצוי בסך 2 מיליון ₪ מלבד עלויות נוספות הוא סכום שאין בו כדי להרתיע אותן. לטענתם, קביעת פקדון בסך 1 מיליון ₪ מלמדת שזה סדר הגודל של הפיצוי הכולל. כמו כן טענו הצדדים, שכפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון, חובת אכיפת החוק למניעת עישון היא חובה של השתדלות ולא תוצאה. אני דוחה את הטענה שכל החובות לפי החוק למניעת עישון הן חובות השתדלות. יש בחוק חובות השתדלות ויש בחוק חובות תוצאה, כגון החובה להתקין שלטים המורים על איסור עישון, והחובה שלא להציב מאפרה במקום ציבורי. אכן, [בע"א 8468/16 רכבת ישראל בע"מ נ' אליאס בועז](#) (נבו 11.03.2018) נאמר שהחובות לפי [סעיף 2א](#) לחוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון הן חובות השתדלות במקרה שבו הרכבת התקינה שלטים והסירה מאפרות. קשה להלום את הפרשנות שהחובה "המחזיק ... יקבע בו שלטים", והחובה "המחזיק לא יציב מאפרה", הן חובות השתדלות. כנראה הפרשנות הנכונה של הדברים הקצרים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בעניין זה היא שבצד החובות הספציפיות

שאינן חובות השתדלות, אין על המחזיק חובה למנוע את העישון, אך ברור שמוטלות עליו חובות ספציפיות שנקבעו בחוק כגון לקבוע שלטים ולא להציב מאפרה.

25. אני דוחה את הטענה שסכום ההפקדה שקבעתי מהווה אינדיקציה לגובה הפיצוי הסופי. סכום ההפקדה שקבעתי היה סכום סביר להפקדה ראשונית, ואין הוא אינדיקציה לסכום הסופי שיש לשלם כנזק. ככל שהיו נזקים נוספים היתה נדרשת הפקדה נוספת. מנגד, ההסדר אינו הסדר מקל, משום שבפועל היו כ-300 פונים. אינני יודע לכמה חשיפות טענו אותם 300 פונים וכמה מהן היו מאושרות, אך אף אם נניח שמדובר ב-10 חשיפות במוצא לפונה, סכום הפיצוי לפי החלטתי היה מגיע ל-1,500,000 ₪. ההסדר אינו מקל עם הנתבעות אלא מקל על חברי הקבוצה לממש את זכויותיהם. ככל שסבור המתנגד שמטרת התובענה הייצוגית היא להעניש את הנתבעות, אני דוחה טענה זו. כפי שנקבע [בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות](#), מטרת החוק לקדם את מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסיה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים, אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו, מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין, וניהול יעיל הוגן וממצה של תביעות. ההרתעה אינה בענישה אלא בקביעת סכומי פיצוי לחברי הקבוצה תוך הקלה באפשרויות המימוש של הפיצוי. ככל שמדובר בענישה, חוק מניעת העישון קובע שהפרת החובה מביאה לעונש של קנס, וזו המסגרת לענישה בגין הפרה. אין להוסיף עליה ענישה שלא על פי דיני העונשין.

26. המתנגד טען שחלק מהנימוקים להסדר מתייחסים לעלות הכרוכה בתמיכת התביעה בתצהיר. היתה אפשרות לאמת את התצהיר בחינם אצל ב"כ התובע, כפי שנעשה על ידי המתנגד, אך ב"כ התובע אינו נגיש דיו והשגתו היתה כרוכה במאמץ רב שאינו סביר. בנוסף קיימת אפשרות לאמת תצהיר בעלות סמלית של 53 ₪ בבתי המשפט המחוזיים ברחבי הארץ, והיה על ב"כ התובע לפרט אפשרות זו. המתנגד הציע את עצמו לעזור לחברי הקבוצה לערוך תצהיר בהתאם לעובדות הרלוונטיות ולהפנותם לאימות התצהיר בבתי המשפט המחוזיים, בתמורה לתשלום סמלי, אך ללא אחריות מקצועית. המתנגד הציע לפנות אליו לעזרה בהכנת התצהיר או לב"כ התובע שיקציב לכך 10 ימים מרוכזים שהתפרשו על פני חודשיים. ב"כ התובע המייצג השיב וצירף מסמכים לפיהם המתנגד פנה אליו בדואר אלקטרוני ביום 26.7.22, בשעה 10:18 וקיבל מענה ביום 28.7.22 בשעה 08:42, כולל הסברים מלאים ומפורטים ודף למילוי פרטים אישיים. באותו יום מילא המתנגד את פרטיו בקישור שהוכן על ידי ב"כ התובע המייצג. ביום 1.8.22 בשעה 13:47 השאיר המתנגד הודעה במענה הטלפוני, ובאותו יום לאחר תיאום הגיע למשרד ב"כ התובע המייצג שאימת את תצהירו, סרק אותו ושלח אותו למתנגד בדואר אלקטרוני. זאת, אף שלא הוטלה על ב"כ התובע המייצג חובה לאמת תצהירים. אין לצפות לכך שב"כ התובע יהיה זמין לכל פונה לאימות תצהירו ללא תשלום ואני דוחה את טענת המתנגד כלפי ב"כ התובע. כל שהיה על המתנגד לעשות הוא לשלוח תצהיר חתום לכתובת שפורסמה. אני דוחה גם את טענתו שהעלות להכנת תצהיר היא עלות של 53 ₪. זו העלות לאימות תצהיר בבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי אינו מכין את התצהיר. אדם יכול להכין את התצהיר בעצמו, או להסתייע בשירותי עורך דין, ובמקרה זה חל האמור [בכללי לשכת עורכי הדין \(התעריף המינימלי המומלץ\)](#), תש"ס-2000, סעיף [11\(4\)\(ה\)](#) לפיו התעריף המינימלי המומלץ להכנת תצהיר והחתמתו הוא 453 ₪.

27. הצדדים התייחסו להצעת המתנגד להעמיד עצמו כמי שיעזור בתשלום לחברי קבוצה במימוש זכותם. לטענתם, תחת כסות ההתנגדות מנסה המתנגד ליצור לעצמו הזדמנות עסקית ודרך קלה להכנסה נוספת. בניגוד לתובע הייצוגי, המתנגד מעולם לא נקט פעולות אקטיביות לאכיפה של הוראות החוק. הם ציינו שחרף טענותיו הרבות של המתנגד, לא הגיש בקשה להתיר לו לצאת מהקבוצה כפי שהיה מצופה אילו היה מדובר בהסדר שאינו ראוי הוגן וסביר, כאשר בתביעה פרטנית היה יכול להשיג תוצאה טובה יותר. אני רואה טעם לפגם בטענותיו של המתנגד הטוען על פי החלטותיי לפיצוי של כ-200,000 ₪, שאותו לא יקבל לפי הסדר הפשרה המבוסס בעיקר על פיצוי לנפגע, לפי מספר מוגבל של חשיפות, ולא פיצוי לפי מספר החשיפות בלבד, כאשר מנגד הוא מבקש מבית המשפט למנות אותו לעזור לנפגעים לממש את זכאותם תוך קביעת שכרו לשם כך. מנגנון ההתנגדות לא נועד לספק פרנסה למתנגד, ואם אכן סבר המתנגד שנגרם לו נזק של כ-200,000 ₪, היה בידו לבקש לפי סעיף 18 (ו), בתוך המועד שנקבע להגשת התנגדויות, להתיר לו לצאת מן הקבוצה שעליה יחול ההסדר, כך שלא תיפגע זכותו לפיצוי בסך כ-200,000 ₪, אם אכן בידו להוכיח נזק כזה. התובענה הייצוגית מיועדת בין היתר למימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות למתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים. זה אינו מצבו של המתנגד. העובדה שלא נקט הליך של יציאה מהקבוצה עשויה ללמד על כך שלא סבר שבתביעה פרטנית יוכל להוכיח נזק כזה, או דומה לו.

28. לטענת המתנגד, לא הוצע במסגרת ההסדר מנגנון יידוע ראוי לציבור הרחב, ומנגנון המימוש אינו ברור דיו. לא מוצג מועד אחרון לפנייה, לא מפורש מה דרך הפנייה, למי צריך לפנות ומי יבצע מעקב. המתנגדים טענו בתגובה שהפרסום נעשה לפי החלטת בית המשפט ובנוסף נשלחה על ידי ב"כ התובע המייצג הודעה פרטנית לכל הפונים שלא הגישו תצהיר. על פי החלטת בית המשפט הובהר המועד האחרון לפניית שהיא 30 יום לאחר פרסום ההודעה על אישור הסדר הפשרה, ומועד זה צוין במפורש בהודעה שפורסמה על הגשת הסדר הפשרה. על פי ההסדר, ב"כ התובע המייצג ירכז את הפניות, יבצע מעקב ויהיה אחראי על חישוב הפיצוי המגיע.

29. המתנגד טען שפורט שסכומים עודפים יועברו לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד, אך לא פורט לאיזה מטרה יוקדשו ויש לכתוב במפורש שהסכומים יוקדשו למטרות קרובות לנושא ההליך. אשר לפרויקטים המפורטים בהסדר, אין דרך להבטיח שהסכומים יועברו לפרויקטים שהנתבעות לא חשבו להוציאם לפועל לפני תחילת ההליכים. בנוסף, סכומי הכסף המיועדים לפרויקטים יועברו לנתבעות עצמן, והן עשויות לשמש אותן לצורך הצגתן כדואגות לנזקי הציבור כתוצאה מעישון, כשההיפך הוא הנכון. ניתן יהיה להשתמש בסכומים לקיום פרויקטים שהנתבעות מחויבות ממילא במימושם על פי הוראות החוק, ולא ברור כיצד יוערך שווי הפרויקטים ללא מינוי בודק מומחה. המתנגד הציע שיימחקו פרויקטים שעל הנתבעות לבצע ממילא לפי הוראות החוק, וייוותרו פרויקטים שאינם בגדר החובה החוקית כדוגמת התקנת מערכת כריזה על איסור העישון בשטח התחנה ופרסום על אוטובוסים, ובפרויקטים שעיקרם פרסום, הנתבעות ידגישו שהדבר נעשה בהתאם להסדר פשרה, וזאת לאחר הגשת תצהיר מטעם הנתבעות לפיו הפרויקטים לא תוכננו על ידן ולא תוקצבו על ידן עד למועד הקובע. בנוסף, יוכח ביצוע ההסדר על ידי דו"ח ביצוע מאומת

בתצהיר של מומחה חיצוני בעל השכלה חשבונאית כלכלית שימונה לבדיקת שווי הפרויקטים בהסכמת הצדדים.

30. הצדדים השיבו לטענות המתנגד, שעל פי ההסדר יבוצעו פרויקטים שלא תוכננו ולא תוקצבו, ועובדות אלה וכן שוויים של הפרויקטים יאומתו בתצהיר נושא מישרה בכיר, ואין מקום לזלזל בתצהיר נושא מישרה בכיר בעוד המתנגד טוען על פי תצהיר כללי שביצע 200 נסיעות ונחשף 400 פעם לעישון, ומגיע לו פיצוי של 200,000 ₪. המיתווה בדבר ביצוע הפרויקטים דומה למיתווה שאושר בעניין **שגב**. עיקר מטרת ניהול ההליך הוא שינוי התנהלות הנתבעות ואכיפת החוק למניעת עישון בתחנות המרכזיות. על כן לא ברורה טענת המתנגד בעניין פרסום ויחסי ציבור לנתבעות. אשר לטענה בדבר הצורך במינוי בודק מומחה לשווי הפרויקטים, טענו הצדדים שהשווי הוערך בהתאם לעלויות בפועל, ובנוגע לשטחי פרסום שבשיגרה מושכרים לגורמים אחרים, בהתאם לאובדן ההכנסה מהשימוש בשטחים אלה.

31. לאחר עיון נוסף בהסדר הצעתי לצדדים להסכים ששכום הפיצוי המוסכם יעמוד על 2 מיליון ₪, ולא יוקצב שכום נוסף לפרויקטים מיוחדים, כך שלא תתקיים חלוקה בין פיצוי של 1.5 מיליון ₪ לחברי הקבוצה ועוד 500,000 ₪ לפרויקטים מיוחדים, וככל ששכום הזכאות בסופו של דבר יהיה נמוך מסכום הפיצוי המוסכם, יועבר ההפרש לקרן לפי **סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות**. בהתאם לכך, כל אחת מהנתבעות תפקיד 500,000 ₪ נוספים ולא 250,000 ₪ נוספים. על כן מיותר להתייחס לטענות המתנגד באשר לפרויקטים ושוויים. אני קובע שהכספים שיועברו לקרן לפי **סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות** ישמשו למטרות ציבוריות בתחום מניעת העישון ורפואה מונעת.

32. המתנגד הודיע שהוא מצטרף לטענותיה של היועצת המשפטית לממשלה, שלטענתו הגישה התנגדות ביום 4.1.23, לאמור, שהחלטת בית המשפט מיום 14.3.22 היא פסק דין חלקי, שלא הוגש עליו ערעור, ולא ניתן לאשר את הסדר הפשרה המתנה על פסק הדין החלקי. אני דוחה את הטענה שלפיה היועצת המשפטית לממשלה הגישה התנגדות ביום 4.1.23. סעיף **18 (ד) לחוק תובענות ייצוגיות** איפשר ליועצת המשפטית לממשלה להגיש לבית המשפט התנגדות בכתב בתוך 45 יום מפרסום ההודעה על הגשת הסדר הפשרה. כפי שקבעתי בהחלטתי מיום 25.12.22, לבקשת פרקליטות המחוז, ביום 20.11.22 הוארך המועד להגשת התנגדות היועצת המשפטית לממשלה עד ליום 18.12.22, בשל אי קבלת התייחסות גורמים שהיועצת המשפטית ראתה לנכון לקבל עמדתם. עד 18.12.22 לא הוגשה התנגדות היועצת המשפטית לממשלה. ביום 18.12.22 שעה 15:36 הוגשה פנייה להארכת מועד נוספת של 14 יום בנימוק שטרם גובשה עמדה וכי טיוטה הועברה לגורמים בכירים במשרד המשפטים. הפרקליטות נדרשה לפרט מתי הושלמו התייחסויות הגורמים שביקשו עמדתם, מתי גובשה הטיוטה, מתי הועברה לגורמים בכירים, ומדוע לא הושלם התהליך עד המועד שנקבע לבקשת הפרקליטות בהארכת מועד קודמת. על פי הפרטים שנמסרו על ידי הפרקליטות מצאתי שהעיכוב בהגשת ההתנגדות אינו מצדיק הארכת מועד שהוארך כבר לפי בקשת הפרקליטות. לפיכך, הארכתי את המועד עד למחרת, 26.12.22. לא הוגשה התנגדות עד למחרת. ביום 3.1.23 קבעתי שהיועצת המשפטית לממשלה לא הגישה הודעה לפי **סעיף 18 לחוק**, וקבעתי דיון בבקשה לאישור הסדר פשרה. לאחר מכן, הכניסה פרקליטות המחוז לתיק את ההתנגדות, לאחר שחלף המועד

המאפשר לה להגיש את ההתנגדות. להסיר ספק, משום שבדיון נשמעה טענת הפרקליטה שהיא הגישה פנייה נוספת להארכת מועד, אני קובע שאין בתיק פנייה נוספת להארכת מועד לאחר הפנייה שהוגשה ביום 18.12.22.

33. אף לגופו של עניין, ובהנחה שהטענות נטענות על ידי המתנגד ולא על ידי היועצת המשפטית לממשלה, אני דוחה את הטענה כאילו לא ניתן לאשר הסדר פשרה לאחר מתן החלטה הקובעת את דרך הפיצוי. אף אם נניח שמדובר בפסק דין חלקי, מעשה יום ביומו הוא שהסדרי פשרה נעשים לא רק לפני פסק הדין אלא גם לאחר פסק הדין, ובמסגרת הליכי ערעור, ובמסגרת הליכי הוצאה לפועל, ושערי פשרה אינם ננעלים לעולם. כאמור [בסעיף 19\(ג\)\(2\)\(ג\) לחוק תובענות ייצוגיות](#), על בית המשפט לשקול את השלב שבו נמצא ההליך, ובוודאי השלב שלאחר החלטה על דרך הפיצוי שונה מהשלב הקודם להחלטה על דרך הפיצוי, אך זה אחד השיקולים שיש לשקול על מנת להכריע בדבר אישור הסדר הפשרה או דחייתו, ואין בכך שמדובר בשלב שלאחר החלטה על דרך הפיצוי, כדי למנוע דיון בבקשה לאישור הסדר פשרה. יצוין, שאילו היה בכך כדי למנוע דיון בבקשה לאישור הסדר פשרה, היה על בית המשפט לדחות את הבקשה לאישור הסדר פשרה על הסף לפי [סעיף 18\(ג\) לחוק](#). בהחלטתי מיום 11.9.22 קבעתי שאינני מוצא טעם לדחות את הבקשה לאישור הסדר פשרה על הסף, ומן הראוי היה שמי שאינו מסכים להחלטה זו ינקוט הליכי ערעור לשינוייה. על כן, גם כשהטענה מופיעה מפי המתנגד, דינה להידחות.

34. על פי כל האמור לעיל, ובהינתן הסיכונים והסיכויים שבפיצוי חברי הקבוצה בדרך שקבעתי בהחלטתי, אל מול היתרונות והחסרונות של הסדר הפשרה, המעמיד צורה פשוטה יותר של פיצוי לחברי הקבוצה, הנותנת להם פיצוי סביר, ומנגד עונה למטרות התובענה הייצוגית, אני מאשר את הסדר הפשרה, כפי שתוקן על פי הסכמת הצדדים מיום 11.9.22 ומיום 5.2.23.

35. על פי ההסדר אני מורה על ביטול מינוי הממונה, וכן הוראות אלה:
א. סכום של 2 מיליון ₪ יחולק בין חברי הקבוצה בהתאם למדרגות אלה:
עבור חשיפה אחת לעשן סיגריות בתחנות – 600 ₪.
עבור 10-2 חשיפות לעשן סיגריות בתחנות – 2,000 ₪.
עבור 20-11 חשיפות לעשן סיגריות בתחנות – 3,000 ₪.
עבור 35-21 חשיפות לעשן סיגריות בתחנות – 2,000 ₪.
עבור 36 חשיפות ומעלה לעשן סיגריות בתחנות – 5,000 ₪.

לכל חבר קבוצה שכבר הגיש תצהיר בתמיכה לפנייתו ישולם בנוסף סכום של עד 435 ₪ בתוספת מע"מ בכפוף להצגת חשבונית מס עבור הכנת התצהיר ואימותו בפני עורך דין.

הפיצוי ישולם לחברי הקבוצה ללא צורך בתמיכת פנייתם בתצהיר, אלא חברי הקבוצה יידרשו למלא טופס תביעה בו תפורט התחנה בה הייתה החשיפה לעשן הסיגריות, הנסיבות, ופרטי חשבון בנק לביצוע העברה הבנקאית. ככל שסכום הזכאות הכולל יעלה על סך 2,000,000 ₪, יופחת סכום הפיצוי למדרגות שמעל חשיפה אחת, באופן יחסי ביחס ישר בין הסכום הכולל בהפחתת החזר ההוצאות בגין אימות תצהירים, הוצאות הפרסום והפיצוי הכולל לחברי הקבוצה שנחשפו פעם אחת.

ככל שלאחר התשלום לחברי הקבוצה תישאר יתרה מהסכום של 2,000,000 ₪, תועבר היתרה לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה מכוח [סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות](#), על מנת שתחולק למטרות ציבוריות בתחום מניעת העישון ורפואה מונעת. ב"כ התובע המייצג ישלח הודעה אישית לחברי הקבוצה שפנו עד למועד פרסום הודעת הפשרה לאמצעי הקשר שפירוטו.

ב. עד 14 יום מהיום תפקיד כל אחת מהנתבעות 500,000 ₪ נוספים לחשבון הנאמנות שהקים ב"כ התובע המייצג. המועד האחרון לקבלת פניות חברי הקבוצה הוא 30 ימים ממועד פרסום ההודעה על אישור הסדר הפשרה לפי החלטה זו. עד 60 יום מהמועד האחרון לקבלת פניות חברי הקבוצה, יערוך ב"כ התובע המייצג תחשיב הפיצוי המגיע לכל אחד מהפונים, ועד 60 יום נוספים יעביר את הפיצוי לחברי הקבוצה בהעברות בנקאיות בניכוי עמלת ההעברה. עם סיום העברת הפיצויים יגיש ב"כ התובע המייצג דו"ח על כך לבית המשפט. כספים שיש להעביר לקרן תובעות ייצוגיות יועברו לא יאוחר מ-14 יום מקיום התנאי לתשלום. 14 יום לאחר השלמת העברת כל הכספים יוגש דו"ח סופי על ידי הנתבעות, באישור ב"כ התובע המייצג.

ג. הנתבעות תישאנה בכל תשלום או עלות הנובעים מההסכם או ישומו, למעט הוצאות שהן חלק מסכום הפיצוי כאמור לעיל.

ה. גמול ושכ"ט עו"ד

36. על פי סעיף 19 ו' [לחוק תובענות ייצוגיות](#), אם אישר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג בהתאם להוראות [סעיף 22](#), ושכר טרחה לבא כח המייצג בהתאם להוראות [סעיף 23](#), ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים, וכן לקבוע כי תשלום שכר הטרחה לבא כח המייצג יהיה מותנה, כולו או חלקו, במימוש הסדר הפשרה ובהשלמת ביצועו. הצדדים הציעו

37. המתנגד טען שההסדר מעניק סכומי כסף גבוהים לב"כ התובע תוך זמן קצר מאישור ההסדר, בעוד ביצוע ההסדר מתפרש על פני שנתיים. הוא הציע שמחצית הסכום לו זכאי ב"כ התובע המייצג תשולם לו 14 יום לאחר העברת תשלום הפיצוי לחבר הקבוצה האחרון, והמחצית הנוותרת לאחר 14 יום מהגשת הדו"ח הסופי. הצדדים השיבו על כך שחלוקת תשלום שכר טרחה תואמת את חלוקת סכום הפיצוי לקבוצה. הוצע שב"כ התובע המייצג יקבל 75% משכר הטרחה תוך 14 יום ממתן פסק הדין, בגין עבודתו הרבה והצפויה כפי שעד 4 חודשים מהמועד האחרון מקבלת פניית חברי הקבוצה ישולם להם 75% מסכום הפיצוי הכולל.

38. בהתחשב בשלב שאליו הגיעו ההליכים ובעבודתו הצפויה של ב"כ התובע המייצג, תוך בחינת התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה, הטרחה שטרחה התובע המייצג ובא כוחו, והשיקולים הנוספים על פי פסיקת בית המשפט העליון, אני מאשר את סכומי הגמול ושכר הטרחה שהוצעו על ידי הצדדים. לפיכך, הנתבעות ישלמו לתובע כגמול 80,000 ₪ (לא כולל מע"מ) **בתוך 14 יום מהיום**, וישלמו לב"כ המייצג סכום כולל של 468,000 ₪ כשכר טרחת עורך דין, אשר 75% מהם ישולמו **בתוך 14 יום מהיום**, ו-25% **בתוך 14 יום** מהגשת הדו"ח הסופי על העברת כל

הסכומים. כמו כן ישפו הנתבעות את ב"כ התובע המייצג בהחזר הוצאות בסך 100,000 ₪ הכולל את האגרות, ההוצאות בגין ההליך, והוצאות תפעול מנגנון הפיצוי.

39. טענותיו של המתנגד כנגד הסדר הפשרה נדחו על ידי. כפי שנפסק [שרע"א 582/20 עו"ד אוהד תלרז נ' שופרסל בע"מ](#) (נבו 25.07.2021): "השיקול שראוי שינחה את בתי המשפט בעת פסיקת גמול ושכר טרחה בהתנגדות הוא מידת התועלת שתרמה ההתנגדות לחברי הקבוצה המיוצגת (כמצוות [סעיף 18\(ד\)\(1\) לחוק תובענות ייצוגיות](#)). כאשר התנגדות הביאה תועלת כאמור, ראוי לפסוק למתנגדים גמול ושכר טרחה הולם; לצד זאת, בפסיקת שכר הטרחה והגמול למתנגדים, על בתי המשפט להידרש גם לשאלה אם ההתנגדות גרמה לעיכוב וסרבול אישור הסדר הפשרה, ובכך למעשה הזיקה לחברי הקבוצה המיוצגת; ובהתאם ייתכנו מקרים שבהם יהיה מקום לפסוק הוצאות לחובת מתנגדים שהגישו התנגדויות סרק. כך או אחרת, שומה על בתי המשפט לעשות שימוש מושכל בפסיקת גמול ושכר טרחה לזכות או לחובת מתנגד. זאת, כדי למנוע מצב שבו עלולה להיווצר תופעה של הגשת התנגדויות סרק להסדרי פשרה או תופעה שלילית אחרת שבה שכר הטרחה והגמול למתנגדים יהפכו למוקד המחלוקת במסגרת אישור הסדר הפשרה; ומן העבר השני יש להיזהר שמא תיווצר הרתעת יתר להגשת התנגדויות ראויות. בהחלט ייתכן כי המנגנונים השונים שהוצעו על ידי המבקשים לחישוב שכר טרחה וגמול למתנגד ובא-כוחו עשויים לסייע ולשמש את בתי המשפט במקרים מסוימים. ואולם, אין מקום לקבוע במסגרת בקשת רשות הערעור דן מנגנון אחיד שלפיו יש לחשב את הגמול ושכר הטרחה למתנגד ובא-כוחו; לכשעצמי אני סבורה שיש לאפשר לבית משפט גמישות בנושא, כל מקרה ונסיבותיו".

40. ניתן לראות בחלק נכבד מטענותיו של המתנגד טענות סרק, כפי שפירטתי לעיל. מנגד היו גם טענות שדינן להידחות אבל אינן טענות סרק. בשקילת הטענות שהועלו והתועלת שהביאו (לרבות דחיית טענת המתנגד שיש להפחית את הפיצוי ל-300 ₪ לכל חשיפה) אל מול הזהירות הדרושה מפני הרתעת יתר להגשת התנגדויות ראויות, אני מחייב את המתנגד לשלם לכל אחד מהצדדים, התובע המייצג ושתי הנתבעות, הוצאות משפט בסך 4,680 ₪.

1. פירסום הודעות על אישור הסדר הפשרה

41. אני מורה על פרסום הודעה על אישור הסדר הפשרה, על פי סעיף [25 \(א\) \(4\) לחוק תובענות ייצוגיות](#), אשר תכלול את הפרטים המנויים בסעיף [19 \(ג\) \(1\) ו- \(2\)](#) בשני עיתונים יומיים מבין העיתונים הארץ, ידיעות אחרונות וישראל היום, ביום שישי, וכן באחד מבין העיתונים כלכליסט או גלובס, וכן בעיתונים המקומיים הנפוצים בעכו ובנהריה, הכל בגופן שלא יפחת בגודלו וברוחו מגודל הגופן ורווחיו שבו מפורסם החומר המערכתי באותו עיתון.
אני קובע תזכורת פנימית ליום 10.7.23 לבדיקת הגשת דו"ח סופי.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

ד#ר מנחם רניאל 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הסכם פשרה

שנערך ונחתם ביום _____ בחודש אוגוסט 2022

בפני כב' הש' אבי פורג

בין:

1. אולג מיכאיליצי'נקו, ת.ז. 317886695
2. חברי הקבוצה בתיק ת"צ 19-06-56743
ע"י ב"כ המייצג עו"ד עומר פיינטוך
מרחוב יגאל אלון 96, תל אביב
טל': 03-5448102; פקס: 03-5448102-153-3;

מצד אחד

(להלן: "התובע")

- נגד -

לבין:

1. מפעלי תחנות בע"מ, ח.פ. 520020678
ע"י ב"כ עו"ד אורי ברימר ו/או אח'
מרכז עזריאלי 2 (קומה 22), תל אביב 6701101
טל': 03-5755045/6; פקס: 03-5755047;
(להלן: "מפעלי תחנות") 17 171717
2. נתיב אקספרס - תחבורה ציבורית בע"מ, ח.פ. 513069682
ע"י עו"ד עמית גור ו/או דרור אפלדורף
ממשרד יעקב סלומון, ליפשיץ ושות'
רח' נתנון 1, ת.ד. 303, חיפה 3303473
טל' 04-8140500, פקס 04-8557038
(להלן: "נתיב")

מצד שני

(להלן יחד: "הנתבעות")

הואיל:

ובית המשפט הנכבד קיבל את הבקשה לאישור תביעה כייצוגית (ת"צ-56743-06-19) (להלן: "הבקשה לאישור") ביום 11.8.2020 בטענה כי החוק למניעת עישון לא נאכף בתחנות עכו ונהריה ועל יסוד ההחלטה הנ"ל הגיש התובע ביום 25.8.2020 את התובענה הייצוגית כנגד הנתבעות;

והואיל: ולאחר ניהול ההוכחות בתובענה הייצוגית, ביום 14.3.22 ביהמ"ש נתן החלטה לפיה התקבלה התובענה הייצוגית כנגד הנתבעות באופן שכל אחת תישא ב-50% מהסעדים שיפסקו. כמו כן קבע ביהמ"ש שתפורסם הזמנה למי שנחשף לעישון בתחנות עכו ונהריה במועדים הרלוונטיים לפנות לממונה שימונה על ידו על מנת להוכיח את שהייתו בתחנות באמצעות רב-קו או דרך אחרת וכן להוכיח את חשיפתו לעישון בתחנות באמצעות תצהיר שיגיש, על מנת שכל אחד מחברי הקבוצה יהיה זכאי לפיצוי אותו קבע בסך 500 ₪ לכל חשיפה לעישון בתוספת הוצאות הכנת תצהיר והחתמתו בסך של 435 ₪ + מע"מ בגין כל תביעה שתאושר בכפוף להצגת קבלה/חשבונית מס על התשלום;

והואיל: וביום 12.7.22 התפרסמה הזמנה כאמור (בנוסח שאושר ע"י ביהמ"ש, להלן: "ההזמנה"), ומאז התקבלו אצל ב"כ המייצג פניות הכוללות ברובן טענות לחשיפה לעישון במספר רב של פעמים בכל פניה; אשר מיעוטן נתמך בתצהיר;

והואיל: וטרם ניתן פסק דין אשר מאפשר לנתבעות להגיש ערעור בזכות, והן הודיעו לב"כ המייצג כי בכוונת כל אחת מהן להגיש ערעור מטעמה ומטעמיה היא, שכן לעמדתן קיימים סיכויים גבוהים לשינוי החלטת ביהמ"ש המחוזי אם יגישו ערעור על פסק הדין, לכשיתקבל, בין היתר מהטעמים המפורטים בהסכם זה;

והואיל: ולאחר מו"מ ממושך ונוכח השיקולים המפורטים בהסכם זה הצדדים הגיעו להסכמות אשר יש בהן הכפלת סכום הפיצוי הכולל לטובת הציבור, ותנאי הזכאות יוקלו ויינתן פיצוי לכל חבר הקבוצה בלא צורך בתמיכה בתצהיר ובהוצאת הוצאות אשר אין לחברי הקבוצה וודאות כי ישופו בגינם;

והואיל: והצדדים סבורים כי הסכם הפרשה מאזן כראוי בין האינטרסים, הסיכויים והסיכונים של כל אחד מהצדדים, מעניק וודאות לחברי הקבוצה ולנתבעות, וכן גלומה בו תועלת ממשית לציבור בהיבטים רבים ובדגש בנושא התובענה ואכיפה יעילה ואפקטיבית של איסור העישון בתחנות וברציפים גם בראייה צופה פני עתיד, והכל כפי שיפורט להלן;

לפיכך הוצהר, הותנה והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. מבוא, נספחים ופרשנות

- 1.1. המבוא להסכם זה ונספחיו מהווים חלק בלתי נפרד מן ההסכם (להלן ביחד: **"ההסכם"** או **"הסכם הפשרה"**).
- 1.2. כותרות הסעיפים הוכנסו לשם הנוחות בלבד ואין לעשות בהן שימוש בפרשנות ההסכם. כל האמור בלשון יחיד בהסכם, תהא לו גם משמעות בלשון רבים. כל האמור בלשון זכר, תהא לו משמעות גם בלשון נקבה.
- 1.3. לכל המונחים המפורטים להלן בהסכם תהא המשמעות כדלקמן:

"המועד הקובע" - מועד אישור הסכם זה בהתאם לקבוע בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: **"חוק תובענות ייצוגיות"**) ומתן תוקף של פסק דין;

"ההזמנה" - ההודעה שפורסמה לציבור ביום 12.7.22 בהתאם לנוסח שאושר ע"י ביהמ"ש בהחלטתו מיום 15.6.22;

"הודעת הפשרה" - הודעה בנוסח נספח ב' להלן, בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה;

"המועד האחרון" - 30 יום לאחר פרסום הודעת הפשרה;

"אישור ההסכם" - אישור ההסכם על כל מרכיביו על-ידי בית המשפט ומתן תוקף של פסק דין להסכם, בהתאם לקבוע בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות ובהתאם לקבוע בתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010 (להלן: **"תקנות תובענות ייצוגיות"**);

"חברי הקבוצה" - כל אדם שנחשף לעשן סיגריות בשטח התחנות המרכזיות בנהריה ובעכו ועקב כך נגרמו לו אי נוחות או עוגמת נפש במהלך התקופה שבין יוני 2012 (7 שנים קודם להגשת בקשת האישור) ועד אוגוסט 2020 (מועד אישור התובענה כייצוגית);

"החוק למניעת עישון" - החוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, תשמ"ג-1983;

"תחנות עכו ונהריה" - התחנות המרכזיות, כמשמעותן בפקודת התעבורה [נוסח חדש], בעכו ונהריה;

1.4. נספחיו של ההסכם הינם כדלקמן:

נוסח בקשה לאישור הסכם פשרה ולמתן הוראות על פיו;	-	נספח א'
נוסח הודעה ראשונה לציבור לפי סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות;	-	נספח ב'
נוסח הודעה שנייה לציבור לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות;	-	נספח ג'
תצהירי בעלי הדין מכוח תקנה 12(ב)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות;	-	נספח ד'
תצהירים מטעם באי כוח הצדדים, מכוח סעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות ומכוח תקנה 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות;	-	נספח ה'
נוסח הודעה לשליחה ע"י ב"כ המייצג לאלו שפנו לפני פרסום ההודעה המעדכנת כהגדרתה לעיל;	-	נספח ו'

2. הצהרות הצדדים

- 2.1. הצדדים מצהירים, כי אין בהתקשרותם בהסכם זה משום הודאה מצד מי מהם ו/או מטעמם בטענה ו/או דרישה כלשהי של משנהו שנטענה בכתבי בי-הדין שהוחלפו במסגרת התובענה ו/או הוכרעה ע"י ביהמ"ש, וכי מילוי ההתחייבויות על פי הסכם זה נעשה מבלי להודות באחריות כלשהי ו/או בטענה כלשהי של מי מהצדדים, למעט בכך שהחוק למניעת עישון לא נאכף בתחנות עכו ונהריה בתקופה הרלוונטית.
- 2.2. הנתבעות מצהירות כי הן שומרות על זכותן להגיש ערעור על החלטת ביהמ"ש מיום 14.3.22 ביחס לחלוקת האחריות ביניהן, וכי אין בכך כדי לגרוע מהתחייבויותיהן בהסכם זה, ככל שיאושר, ו/או כדי לעכבן.

3. תמצית ההליכים עד כה

- 3.1. ביום 26.6.19 הגיש התובע את הבקשה לאישור בטענה כי החוק למניעת עישון לא נאכף בתחנות עכו ונהריה. ביום 11.8.2020 קיבל ביהמ"ש את הבקשה לאישור כנגד הנתבעות וקבע: (1) כי התובע יהיה התובע המייצג את הקבוצה (2) כי עו"ד עומר פיינטוך יהיה ב"כ המייצג (3) כי הגדרת הקבוצה היא "כל אדם שנחשף לעשן סיגריות בשטח התחנות המרכזיות בנהריה ובעכו ועקב כך נגרמו לו אי נוחות או עוגמת נפש".
- 3.2. על יסוד ההחלטה הנ"ל הגיש התובע ביום 25.8.2020 את התובענה הייצוגית כנגד הנתבעות.

- 3.3. לאחר ניהול ההוכחות בתובענה הייצוגית לגופה, ביום 14.3.22 קיבל ביהמ"ש את התובענה הייצוגית כנגד הנתבעות וקבע (1) כי כל אחת מהנתבעות תישא ב-50% מהסעדים שיפסקו (2) כי תפורסם הזמנה למי שנחשף לעישון בתחנות עכו ונהריה במועדים הרלוונטיים לפנות לממונה שימונה על ידו על מנת להוכיח את שהייתו בתחנות באמצעות רב-קו או דרך אחרת וכן להוכיח את חשיפתו לעישון בתחנות באמצעות תצהיר שיגיש (3) כי כל אחד מחברי הקבוצה שתביעתו תאושר על ידי הממונה, יהיה זכאי לפיצוי בסך של 500 ₪ לכל חשיפה לעישון בתוספת הוצאות הכנת תצהיר והחתמתו בסך של 435 ₪ + מע"מ בכפוף להצגת קבלה/חשבונית מס על התשלום (להלן – "החלטת הפיצוי").
- 3.4. ביום 12.4.22 אישר בית המשפט הנכבד את מינויה של עו"ד מרב עופר כ"ממונה" ליישום ההחלטה בתובענה הייצוגית (להלן: "הממונה").
- 3.5. ביום 12.7.22 התפרסמה הזמנה לחברי הקבוצה (בנוסח שאושר ע"י ביהמ"ש ביום 15.6.22) להגיש דרישות פיצוי הנתמכות בתצהיר.
- 3.6. ב"כ המייצג פתח חשבון נאמנות והנתבעות העבירו אליו סך של 500,000 ₪ כל אחת.

4. הרקע להסדר הפשרה

- 4.1. הנתבעות הבהירו לב"כ המייצג כי טרם ניתן פסק דין, המאפשר להן להגיש ערעור בזכות, אשר בכוונת כל אחת מהן להגיש, מטעמה ומטעמיה היא;
- 4.2. **לטענת הנתבעות** (ומבלי לגרוע מטענותיהן האחת כנגד השנייה בסוגיית עצם האחריות על אכיפת החוק למניעת עישון), קיימים סיכויים גבוהים לשינוי החלטת ביהמ"ש המחוזי אם יגישו ערעור על פסק הדין, כשיתקבל, וזאת מטעמים רבים, ובין היתר ומבלי לגרוע מכל הטענות שיועלו בערעור לכשיוגש:
- 4.2.1. החלטת ביהמ"ש לייצר מנגנון לאיתור ואימות הזכאים לפיצוי אשר אינו יעיל והעלויות הכרוכות בתפעולו גבוהות מאוד ואינן סבירות.
- 4.2.2. יתרה מכך, אף התובע וב"כ המייצג טענו בסיכומיהם שלא ניתן להגיע לכל חבר קבוצה ולא הציגו מנגנון לאיתור הזכאים (קל וחומר בעלות סבירה).
- 4.2.3. קביעת ביהמ"ש לפיה בגין **כל חשיפה** לעשן סיגריות יהיו זכאים לפיצוי בסך 500 ₪ מבלי להגביל את סכום הפיצוי הפרטני שכל פונה יכול להיות זכאי לו, מביאה לטענת הנתבעות לתוצאה לא סבירה שבה אדם אשר לא עשה דבר בזמן אמת, כשנחשף לכאורה לעשן סיגריות, עלול לקבל פיצוי בסך אלפי ש"ח רבים ואף עשרות אלפי ש"ח, ואף פותחת פתח לניצול המנגנון לרעה.
- 4.2.4. העובדה שביהמ"ש אף לא הגביל את סכום הפיצוי הכולל שהנתבעות יהיו חבות בו בסופו של ההליך, דבר אשר נוגד את עקרון הוודאות ואף נוגד לפסיקות בתי המשפט, לרבות בית המשפט העליון במקרים דומים, אשר נתנו בין היתר משקל להיקף הסכום הכולל של הפיצויים שיושתו על הנתבעות.

- 4.2.5. העובדה שביהמ"ש הנכבד לא תחס בהחלטתו את התקופה בה ניתן יהיה לפנות לקבלת פיצוי ואישר את נוסח ההודעה שהציג ב"כ המייצג באופן שיחייב השתת הוצאות נוספות לפרסום נוסף לציבור.
- 4.2.6. העובדה שביהמ"ש טרם נתן פסק דין סופי אשר לצדו זכות ערעור לנתבעות אולם קבע מנגנון אשר כבר עתה מאלץ את הנתבעות הלכה ולמעשה להוציא הוצאות רבות (באמצעות חשבון הנאמנות אליו הפקידו כבר מיליון ₪ יחד) כמו כן בכך יצר אצל הפונים ציפייה לקבלת סכומי פיצויים לא מבוטלים ולהשקיע מזמנם ומכיסם כדי להגיש תצהירים, והכל בטרם ניתנה לנתבעות זכות לערער על החלטותיו.
- 4.2.7. החלטת ביהמ"ש מיום 6.6.22 לפיה ניתן יהיה להסתפק בתצהיר בלבד ללא ראיות אובייקטיביות נפרדות וללא אפשרות לחקור בחקירה נגדית את המצהיר על תוכן תצהירו, מאפשרת הלכה ולמעשה לכל אדם להגיש תצהיר ובו טענות סתמיות לחשיפה לעשן סיגריות בהזדמנויות רבות, מבלי שישנה דרך מעשית כלשהי לברר את אמיתות ואמינות טענותיו.
- 4.2.8. החלטת ביהמ"ש לפיה לנתבעות לא תהא כל זכות לבחון את התצהירים שיוגשו ובמקרים המתאימים לחקור את המצהירים כדי לבחון את מידת אמינות טענותיהם.
- 4.2.9. העובדה שבהחלטתו מיום 11.8.21 במסגרתה אישר את התובענה הייצוגית וכן בהחלטתו מיום 14.3.22 במסגרתה קיבל את התובענה הייצוגית, קבע בית המשפט הנכבד את הקבוצה מבלי להתייחס לתקופה הרלוונטית לתובענה הייצוגית על אף שזו הייתה במחלוקת בין הצדדים.
- 4.3. התובע המייצג וחברי הקבוצה חולקים על טענות הנתבעות וסבורים כי דינן להידחות, גם בפני ערכאת הערעור.
- 4.4. יחד עם זאת, ברור לצדדים כי כאשר יוגש ערעור על פסק הדין, אין למי מהם ודאות מוחלטת ביחס לתוצאותיו;
- 4.5. מאז פרסום ההזמנה, התקבלו אצל ב"כ המייצג כ- 300 פניות של חברי קבוצה, אך עד כה רק כשליש מהן (90 לערך) נתמכו בתצהיר כדין, כאשר חלק מהפונים קבלו על כך שהצורך לתמיכת דרישתם לפיצוי בתצהיר ועלות אימותו – מכבידים ומסרבליים את הכנתה והגשתה.
- 4.6. סוגיה נוספת שהועלתה על ידי הפונים לב"כ המייצג היא שהם נדרשים כבר כעת לשלם ולהוציא הוצאות עבור החתמה ואימות תצהיר בפני עו"ד, אך אין כל וודאות שהממונה יאשר את תביעתם. הואיל והחזר הוצאות התצהיר (כמו גם הפיצוי עצמו) כפוף לאישור התביעה בידי הממונה, מי שתביעתו לא תאושר, יצא בחיסרון כיס של ממש, שכן לא יקבל פיצוי וגם הוציא כספים מכיסו.

5. השיקולים בבסיס הפשרה

- 5.1. לאחר מו"מ מאומץ, סבורים הצדדים כי הסכם הפשרה מאזן כראוי בין האינטרסים, הסיכויים והסיכונים של כל אחד מהצדדים, חוסך חיסכון משמעותי

ורב מזמנו של בית המשפט הנכבד, מעניק וודאות לחברי הקבוצה ולנתבעות, וגלומה בו תועלת ממשית לחברי הקבוצה ולציבור בהיבטים רבים. מטבע הדברים, שיקולי הצדדים מגוונים ושונים בהתאם למיחות הצדדים, ולהלן יפורטו עיקריהם.

5.2. **שיקולי יעילות כלכלית**: כפי שיפורט להלן, הסכם הפשרה קובע פיצוי משמעותי

לחברי הקבוצה, המוסיף על הסכום שנקבע בהחלטת הפיצוי. בנוסף, המנגנון המוסכם מקל על תנאי הזכאות לפיצוי פרטני של חברי הקבוצה. בכך, הפך הפיצוי לחברי הקבוצה יעיל יותר ומשתלם יותר מהבחינה הכלכלית. בנוסף, הסכם הפשרה ייתר את הצורך בממונה אשר יש לצפות כי גם שכרו יהיה משמעותי וחיסכון בו, מאפשר הפניית משאבים גדולים יותר לטובת חברי הקבוצה והציבור. כמו כן הצדדים סבורים כי המתווה המוסכם מחלק את הפיצוי בין חברי הקבוצה והפיצוי לטובת הציבור הרחב באופן צודק אשר יש בו כדי להרתיע את הנתבעות מצד אחד, ומצד שני יביא לאכיפת החוק ומודעות לו באופן העולה על הקבוע בדין.

5.3. **שיקולי יעילות מערכתית**: סיום ההליכים בהסכמה יחסמו את הדרך בפני

הליכים נוספים בין התובע לבין הנתבעות, בין בפני בית המשפט הנכבד זה ובין בערכאות הערעור (למעט כאמור הגשת ערעורים מטעם הנתבעות בדבר סוגיית חלוקת האחריות ביניהן לאכיפת החוק למניעת עישון בתחנות נשוא התובענה). נוכח הפסיקה המקובלת, שעלותו של ההליך הייצוגי היא היקרה ביותר מבין כלל ההליכים האזרחיים הנדונים בערכאות השונות, יש בכך משום חיסכון רב ומשמעותי מהבחינה המערכתית.

5.4. **שיקולי חיסכון בזמן**: הסדר הפשרה יביא פיצוי מהיר ונוח יותר לחברי הקבוצה.

הוא ימנע הארכה וסרבול בהליכים משפטיים נוספים ובהליכים בפני הממונה. התבחינים לזכאות לפיצוי יוקלו ומימוש הזכאות יהיה מהיר יותר. יש בכך משום חיסכון מהותי בזמנם של כל המעורבים: חברי הקבוצה, בית המשפט הנכבד והצדדים.

5.5. **שיקולי וודאות**: ההסכם יביא לחברי הקבוצה ולצדדים וודאות בכמה היבטים

רבי משמעות. (1) תיפתר חוסר הוודאות של חברי הקבוצה באשר להוצאה הכספית עבור החתמת התצהיר ואימותו בידי עו"ד, במקרה שתביעתם לא תאושר (2) ההליכים המשפטיים בין התובע וחברי הקבוצה לנתבעות יבואו על סיומם בפני בית משפט נכבד זה, ללא צורך בהליכי ערעור וכיוצ"ב, שאין לדעת מה תהיה תוצאתם על עצם זכאות חברי הקבוצה לפיצוי, סכום הפיצוי, תנאי הזכאות ועוד.

6. סעדים לטובת חברי הקבוצה והציבור

6.1. נוכח כל האמור לעיל, הסכימו הצדדים כי בכפוף לאישור ביהמ"ש, יתווסף על

הסך שנקבע בהחלטת הפיצוי סך נוסף של 1,000,000 ₪ באופן שישולם ע"י הנתבעות פיצוי כולל בסך 2,000,000 ₪ (להלן – "הפיצוי הסופי לקבוצה"), אשר יחולק כדלקמן:

6.2. סכום בסך 1,500,000 ₪ (מיליון וחמש מאות אלף ₪; להלן: "סכום הפיצוי המוסכם") יחולק בין חברי הקבוצה כהגדרתה לעיל בהתאם למדרגות שלהלן:

6.2.1. חשיפה אחת לעשן סיגריות בתחנות עכו ו/או נהריה – 600 ₪.

6.2.2. 2-10 חשיפות – 2,000 ₪

6.2.3. 11-20 חשיפות – 3,000 ₪

6.2.4. 21-35 חשיפות – 4,000 ₪

6.2.5. 36 חשיפות ומעלה – 5,000 ₪

6.2.6. לכל חבר קבוצה שכבר הגיש תצהיר בתמיכה לפנייתו/דרישתו ישולם בנוסף סכום של עד 435 ₪ + מע"מ בכפוף להצגת חשבונית מס עבור הכנת התצהיר ואימותו בפני עו"ד.

תוצאת תחשיב הפיצויים (לרבות החזר הוצאות התצהירים) שיחושב על פי המדרגות הנ"ל תכונה להלן: "סכום הזכאות הרעיונית".

6.3. הפיצוי ישולם לחברי הקבוצה ללא צורך בתמיכת פנייתם בתצהיר. חברי הקבוצה אשר טרם הגישו תביעות או הגישו תביעות אשר לא אומתו בתצהיר, יידרשו למלא טופס תביעה בו תפורט התחנה בה נחשף לעשן הסיגריות, הנסיבות, פרטי ח-ן בנק לביצוע העברה בנקאית, בנוסח הרצ"ב כנספח ו'.

6.4. ככל שסכום הזכאות הרעיונית בהתחשב בכמות הפונים וכמות החשיפות לעשן סיגריות בהתאם למדרגות הנ"ל ולהחזר ההוצאות בגין אימות התצהירים, יעלה על סכום הפיצוי המוסכם (1,500,000) יופחת סכום הפיצוי הרעיוני "פרו-רטה" תוך הפחתת סכום הפיצוי הפרטני שיגיע לכל חבר קבוצה, למעט מחברי הקבוצה הזכאים לפיצוי בגין חשיפה אחת (מדרגת הפיצוי הראשונה) אשר סכום זכאותם לא יופחת, ביחס ישר בין סכום הזכאות הרעיונית ל-1,500,000 ₪ בהפחתת החזר ההוצאות בגין אימות התצהירים, הוצאות הפרסום והפיצוי הכולל לחברי הקבוצה שנחשפו פעם אחת.

6.5. ככל וסכום הזכאות הרעיונית, בהתחשב בכמות הפונים וכמות החשיפות לעשן סיגריות בהתאם למדרגות הנ"ל, יהא נמוך מסכום הפיצוי המוסכם, יועבר ההפרש לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה בהתאם לסעי' 27א לחוק תובענות ייצוגיות.

7. סעד נוסף לטובת הציבור:

7.1. סעד נוסף הן לטובת חברי הקבוצה שסביר ועושים שימוש באוטובוסים בתחבורה ציבורית והן לטובת הציבור, אשר מטרתו להגביר את האכיפה האפקטיבית של איסור העישון, בדרך של אכיפת יתר מעבר לדרישות הקבועות בחוק, ובמטרה לסייע במניעת תופעת העישון בתחנות המרכזיות המופעלות ע"י הנתבעת 1 ו/או בהן פועלת הנתבעת 2, יינתן ו/או יבוצע ע"י הנתבעות בצורת פרויקטים מיוחדים בשווי כספי של לא פחות מ-500,000 ₪ בתוספת מע"מ.

- 7.2. במהלך תקופה של עד שנתיים מהמועד הקובע, יבצעו הנתבעות על חשבון "פרויקטים", אשר לא תוכננו על ידיהן ולא תוקצבו על ידיהן עד למועד הקובע, שמטרתם להגביר את האכיפה האפקטיבית של איסור העישון (אכיפת יתר מעבר לדרישות הקבועות בחוק) ולסייע במניעת תופעת העישון בתחנות המרכזיות המופעלות ע"י הנתבעת 1 ו/או בהן פועלת הנתבעת 2, כדוגמת העסקת סדרני עישון אשר יעמדו בהוראות תקנות הגבלת העישון במקומות ציבוריים (סדרנים), התשמ"ח – 1988, ו/או פרסום הודעות בדבר האיסור החל על עישון בתחנות מרכזיות ו/או נזקי העישון על גבי שטחי פרסום שבשליטת נתבעת 1 ו/או על גבי אוטובוסים שמפעילה נתבעת 2 באמצעות האגודה למלחמה בסרטן ו/או התקנה ופרסום איסור העישון במערכות כריזה (בדומה לנעשה בת"צ 49291-01-17 **שגב נ' אגד וסופרבוס וכיוצ"ב**). תכנית ביצוע הפרויקטים ושוויים תועבר לב"כ המייצג לאישורו בטרם ביצועם (אשר לא יתנגד אלא מטעמים סבירים בלבד).
- 7.3. עד לא יאוחר מ-14 יום לאחר תום ביצוע הפרויקטים יגישו הנתבעות לבית המשפט הנכבד דו"ח ביצוע מאומת בתצהיר נושא משרה בכיר, שיפרט אודות ביצוע הפרויקטים ואת שוויים.
- 7.4. ככל ובתום שנתיים מהמועד הקובע, הסעד הנוסף לטובת הציבור לא ימומש במלואו, יועבר הסכום שלא ינוצל לטובת פרויקטים כאמור בסעי' 7.1 לעיל, לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה בהתאם לסעי' 27 לחוק תובענות ייצוגיות.
8. ב"כ המייצג ישלח הודעה אישית לחברי הקבוצה שפנו באופן פרטני עד למועד פרסום הודעת הפשרה, עם הודעת הפשרה שפורסמה לציבור בעיתון באמצעות אמצעי הקשר שסיפקו לו – אם וככל שסיפקו. לפונים שסיפקו דוא"ל, משלוח ההודעה האישית בדוא"ל תהיה מספקת. ב"כ המייצג לא יהיה חייב במתן הודעה אישית לחבר קבוצה שאין פרטי התקשרות עמו.
9. **חלוקת הפיצוי לחברי הקבוצה**
- 9.1. עד 14 ימים ממועד החתימה על הסכם פשרה זה, תפקיד כל אחת מהנתבעות סך של 250,000 ₪ לחשבון הנאמנות שהקים ב"כ המייצג, וזאת בנוסף ל-500,000 ₪ שכבר הפקידה כל אחת מהן, ותגשנה הודעה על כך לבית המשפט. מובהר ומוסכם כי ככל ומסיבה כלשהי הסכם הפשרה לא יאושר ע"י ביהמ"ש או יבוטל בהתאם להוראות סעי' 16 להלן, ישיב ב"כ המייצג את הסך הנ"ל (250,000 ₪ לכל אחת מהנתבעות) וזאת בתוך 7 ימי עסקים מהמועד בו ניתנה החלטת ביהמ"ש הדוחה את הבקשה לאישור הסכם הפשרה או ממועד ביטולו של הסכם הפשרה.
- 9.2. עד 60 יום מהמועד האחרון שנקבע לקבלת פניות חברי הקבוצה, יערוך ב"כ המייצג תחשיב של סכום הזכאות הרעיונית ויבצע תחשיב ביחס לפיצוי הפרטני המגיע לכל אחד מהפונים בהתאם לעקרונות שבסעי' 6 לעיל, לפי העניין.
- 9.3. עד 60 ימים נוספים, ב"כ המייצג יעביר את הפיצויים הפרטניים לחברי הקבוצה, בהעברה בנקאית, בניכוי כל עמלת העברה.
- 9.4. עם סיום העברת הפיצויים הפרטניים לכל הפונים יגיש ב"כ המייצג דיווח לביהמ"ש.

9.5. עם סיום ביצוע הפרויקטים כהגדרתם לעיל יוגש דיווח מטעם הנתבעות בצירוף תצהירים ע"י נושאי משרה בכירים המפרטים את הפרויקטים שבוצעו ושוויים הכספי. ככל שלא כל הסכום המוקצה לפרויקטים מומש בחלוף שנתיים, יכלול הדיווח הנ"ל מטעם הנתבעות גם צירוף אסמכתא בדבר העברת ההפרש לקרן תובענות ייצוגיות.

9.6. כספים אותם יש להעביר לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד שהוקמה בהתאם לסעי' 27א לחוק תובענות ייצוגיות, ככל שיהיו כאלה, ישולמו לא יאוחר מ-14 יום מקיום התנאי לתשלום.

10. הוצאות ההסדר

הנתבעות תישאנה בכל תשלום ו/או עלות הנובעים מהסכם זה ו/או יישומו לרבות אגרות (כולל אגרות פתיחת הליך ומחצית אגרה), פרסום ההודעות בדבר הגשת בקשת הסכם הפשרה ואישורו, ככל שיאושר, שכ"ט בודק ו/או ממונה ככל שיהיה (חרף עמדת הצדדים כי אין צורך במינוי בודק ו/או ממונה), ולמעט הוצאות אשר הוזכרו לעיל ולהלן במפורש ככאלו שנחשבות כחלק מסכום הפיצוי הסופי לקבוצה (החזר הוצאות בגין הכנת והחתמת תצהירים בפניות הפרטניות, פרסום ההזמנה ובגין עמלות העברת הפיצויים הפרטניים).

11. ויתור על תביעות

בכפוף לאישורו וביצועו של ההסכם, מוותרים התובע ושאר חברי הקבוצה שלא מסרו הודעת פרישה, כהגדרתה לעיל, כלפי הנתבעות ו/או מי מטעמן, באופן סופי ומוחלט, על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה נשוא כתב התובענה הייצוגית. למען הסר ספק הנתבעות לא מוותרות על טענותיהן אחת כלפי השנייה ושומרות על זכותן להגיש ערעור בסוגיית חלוקת האחריות ביניהן על אי אכיפת החוק למניעת עישון בתחנות עכו ונהריה.

12. מעשה בית דין

אישור הסכם פשרה זה יהווה מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה, בקשר עם כל עילת תביעה הנוגעת לעניינים המפורטים בתובענה הייצוגית, למעט כלפי מי מחברי הקבוצה שהגישו הודעת פרישה, כהגדרתה לעיל, ובית המשפט התיר לו לצאת מהקבוצה שעליה יחול ההסדר בהתאם לסעיפים 11 או 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.

13. המלצה מוסכמת בדבר תשלום גמול, שכר טרחה והוצאות

13.1. המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול לתובע ושכר טרחה לב"כ המייצג הינה כדלקמן:

13.1.1. ₪ 80,000 ישולמו לתובע כגמול (בתוספת מע"מ ככל שיחול מע"מ ובמקרה

שיחול יחול על הנתבעות). כל נתבעת תישא במחצית מתשלום הגמול אך אחריותן כלפי התובע המייצג ו/או ב"כ היא ביחד ולחוד.

13.1.2. ₪ 400,000 בתוספת מע"מ כדין ישולמו לב"כ המייצג כשכר טרחה, בשני

חלקים כמפורט להלן. כל נתבעת תישא במחצית מתשלום שכה"ט אך אחריותן כלפי התובע המייצג ו/או ב"כ היא ביחד ולחוד.

- 13.1.3. הנתבעות ישפו את ב"כ התובע בהחזר הוצאות בסך 100,000 ₪. החזר ההוצאות כולל תשלום אגרת ביהמ"ש ששילם, הוצאות ישירות שהוציא בגין ההליך, הוצאות הכרוכות בתפעול מנגנון הפיצוי. כל נתבעת תישא במחצית מתשלום החזר ההוצאות אך אחריותן כלפי התובע המייצג ו/או ב"כ היא ביחד ולחוד.
- 13.2. הגמול לתובע ו-75% משכ"ט ב"כ המייצג (דהיינו 300,000 ₪ + מע"מ, לעיל ולהלן): "החלק הראשון" ישולמו תוך 14 ימים מהמועד הקובע.
- 13.3. 25% משכ"ט ב"כ המייצג (דהיינו 100,000 ₪ + מע"מ, לעיל ולהלן: "החלק השני") ישולם לב"כ המייצג עד 14 יום מהגשת הדו"ח הסופי מטעם הנתבעות כאמור בסעי' 9.5 לעיל ובכפוף לקבלת האישור מביהמ"ש לביצוע תשלום חלק זה של שכה"ט.
- 13.4. שכר הטרחה ישולם בכפוף לקבלת אישור על ניכוי מס במקור.
- 13.5. מוסכם כי מעבר לאמור לעיל הנתבעות לא יישאו בשום סכום נוסף בגין גמול לתובע או שכ"ט לב"כ המייצג ו/או הוצאות כלשהן.

14. אי מינוי בודק וביטול מינוי הממונה

- הצדדים סבורים כי אין צורך במינוי בודק אשר יבחן את ההסכם ותנאיו, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן:
- 14.1. הורתו ולידתו של הסדר הפשרה הם בהידברות ממושכת בין הצדדים, לרבות קיום הליך של גישור בן מספר פגישות שהתקיים בפני כבוד השופט (בדימי) יצחק ענבר אשר אמנם לא צלח אך קירב את הצדדים להסכמות אליהן הגיעו היום.
- 14.2. בהיעדר יכולת יעילה, בוודאי שלא בעלות סבירה, ליצור מנגנון לאיתור וזיהוי חברי הקבוצה תוך בחינת זכאות כל אחד מחבריה הקבוצה על בסיס ראיות אובייקטיביות ומהימנות, הוסכם בין הצדדים על מתן הסעד לטובת הציבור המפורט לעיל אשר הצדדים סבורים כי יש בו כדי להקל על חברי הקבוצה את קבלת הפיצוי וליצור עבורם וודאות לקבלתו, ובנוסף יש בו כדי להוסיף על החוק למניעת עישון בגדר "אכיפת יתר" לרבות פרסום האיסור החל על עישון בתחנות מרכזיות ו/או נזקי העישון.
- 14.3. בחינת סבירותו של הסכם הפשרה והיותו הוגן ומאוזן הינה עניין משפטי בעיקרו, קל וחומר בשלב בו ביהמ"ש הנכבד נתן זה מכבר החלטות ביניים משמעותיות במסגרת התובענה עצמה, כמו גם בחינת הסיכונים והסיכויים של ערעור על החלטת ביהמ"ש הנכבד נוכח טענות הנתבעות המפורטות לעיל.
- 14.4. קיימת חשיבות מיוחדת להבטחת יעילות המנגנון לאישור הסדר פשרה בידי בית המשפט. מינוי בודק, במקום בו לא נדרש, עשוי לסרב ולהאריך שלא לצורך את הדיון בבקשות לאישור הסדרי פשרה ראויים, ואף להכביד בעלויות לא נדרשות, אשר מטרתם של הצדדים בהסכם פשרה זה הינה להפחית בעלויות המנגנון על מנת שהפיצוי לציבור יהיה מיטבי ויעיל.
- 14.5. הצדדים יבקשו כי ביהמ"ש הנכבד יסמך את ב"כ המייצג עו"ד פיינטוך, כממונה לבחינת הפניות שיתקבלו ולקביעת הזכאים מתוך הפונים, על כן הצדדים סבורים כי

בנסיבות העניין ולאור הסכמותיהם בהסכם זה אין עוד צורך במינויו של הממונה, ועל כן מבקשים במשותף לבטל את מינויו.

15. תנאי מתלה

אישור בלתי מותנה של ההסכם (פרט להמלצת הצדדים לעניין שכ"ט ב"כ המייצג והגמול לתובע) על ידי בית המשפט בפסק דין חלוט יהווה תנאי מתלה לתוקף ההסכם. במקרה שלא יתקיים התנאי המתלה כאמור, יחולו הוראות סעיף 13 להלן.

16. זכות לביטול ההסכם

16.1. במקרה שבו מספר הודעות הפרישה יעלה על 100, הנתבעות יהיו זכאיות (אך לא חייבות) להודיע בכתב וללא נימוק כלשהו, בתוך 7 ימי עסקים מן המועד שבו התגבש האמור, על ביטול ההסכם. במקרה כאמור, יחולו בעניין זה הוראות סעיף 13 להלן.

16.2. התנה בית המשפט הנכבד את אישורו של ההסכם בתנאים שלא יהיו מקובלים על מי מהצדדים, יהיה כל אחד מהצדדים זכאי לבטל הסכם זה, על פי שיקול דעתו הבלעדי והמוחלט, וזאת לאחר הודעה בכתב לצד השני לא יאוחר מ-14 ימים.

16.3. מימש צד להסכם זה את זכותו לבטל את ההסכם כמבואר לעיל יחולו בעניין זה הוראות בסעיף 13.

16.4. כל עוד לא התקיים אחד התנאים דלעיל, או דחה בית המשפט הנכבד את הבקשה לאישור הסכם הפשרה, יהיו הצדדים מחויבים להסכם הפשרה.

17. אישור ההסכם

בתוך 3 ימי עסקים מיום חתימת ההסכם על ידי כל הצדדים, יגישו הצדדים לבית המשפט בקשה לאישור הסכם הפשרה, בנוסח שהוסכם ביניהם עובר לחתימת הסכם זה (נספח א' להסכם זה), על פיו מודיעים הצדדים לבית המשפט הנכבד אודות כריתתו של הסכם פשרה זה, ומבקשים כדלהלן:

17.1. כי בית המשפט הנכבד יורה על פרסום מודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסכם הפשרה, לרבות תיאור תמציתי של ההסכם, וזאת בהתאם לדרישת סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, בנוסח המצורף כנספח ב' (להלן: "ההודעה הראשונה").
במודעה יוזמנו חברי הקבוצה להודיע בתוך 45 יום מיום פרסום המודעה ובדרך שתצוין במודעה, אם אין ברצונם להיכלל בקבוצת התובעים (להלן: "הודעת הפרישה") וכן יצוין כי המועד האחרון להגשת פניות לקבלת הפיצוי הפרטני בהתאם להסכם הפשרה יחול בתוך 30 ימים ממועד פרסום ההודעה הראשונה.

17.2. כי בכפוף לאמור לעיל, ובחלוף 45 ימים ממועד פרסום ההודעה הראשונה, בית המשפט יתבקש על ידי הצדדים, לאשר את ההסכם כהסכם פשרה בתביעה הייצוגית וליתן לו תוקף של פסק דין (להלן: "פסק הדין"), ובמקביל יורה בית המשפט על פרסום הודעה שניה לציבור בנוסח המצורף כנספח ג', כאמור בסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות.

17.3. פרסום ההודעות על פי ההסכם יבוצע על ידי הנתבעות ועל חשבונן, בהתאם להוראות בית המשפט הנכבד.

17.4. הסכם פשרה זה לא יחול על חבר קבוצה שמסר הודעת פרישה, בהתאם לאמור בסעיפים 11 או 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.

18. מועדים

במקרה של אי התקיימות התנאי המתלה האמור בסעיף 10 או במקרה של ביטולו בידי אחד הצדדים כאמור בסעיף 11 לעיל, ימשיכו הצדדים בניהול ההליך מן הנקודה בה הפסיק. כמו כן, הצדדים לא יעשו במסגרת ניהול ההליך ו/או הליכי הערעור, ככל שיהיו, כל שימוש בהסכם זה ו/או בהצהרות הכלולות בו ו/או או במידע שהועבר במסגרת המשא ומתן לחתימתו.

19. שנות

19.1. נמשך ההליך המשפטי בקשר עם התביעה בגין אי התקיימות תנאי מתלה או לאחר קרות ביטול ההסכם, ההסכם ייחשב לכל דבר ועניין כאילו לא נערך מעולם, ולא ניתן יהא להגישו ו/או להסתמך עליו (לרבות לעניין פרשנות) ו/או לעשות בו או בתוכנו שימוש כלשהו (לרבות הצגתו כראייה) בין במסגרת הליך שיפוטי כלשהו, בין במסגרת הליך מעין שיפוטי, בין במסגרת הליך מנהלי ובין בכל הליך אחר, ובכלל זה לא ניתן יהא להשתמש בנתונים ו/או במצגים ו/או בטיוטות ההסכם ככל שהגיעו לידיעתו של מי מן הצדדים ו/או באי כוחם במהלך המשא ומתן לקראת ההסכם ו/או בקשר אליו.

19.2. ההסכם כולל את כל ההסכמות שבין הצדדים והוא מגבש וממצה באופן בלעדי וסופי את כל ההסכמות בקשר עם האמור בו.

19.3. לא יהיה כל תוקף לכל שינוי או תוספת להסכם, אלא אם נעשו בכתב ונחתמו על ידי כל הצדדים להסכם. לא תישמע טענה של שינוי ההסכם בעל פה. כמו כן, לא יהיה תוקף לכל מצג ו/או מו"מ, ככל שנוהל בין הצדדים, קודם לחתימת ההסכם.

19.4. במקרה של סתירה בין הוראות ההסכם לבין הוראות איזה מנספחיו, יגברו הוראות ההסכם.

19.5. הצדדים מתחייבים לפעול בתום לב לקיומו של ההסכם ולבצע את כל הפעולות ולחתום על כל המסמכים, האישורים, הטפסים וההודעות, ככל שיידרש, ושיהיה מועיל לצורך ביצוען של הוראות ההסכם.

19.6. ביהמ"ש הנכבד יתבקש ליתן תוקף של פסק דין להסכם ללא חיוב הצדדים בתשלום הוצאות ו/או תשלום אחר ו/או נוסף כלשהו, פרט לאמור בהסכם.

19.7. ההסכם יעמוד לעיון לכל דורש במהלך שעות העבודה הרגילות במשרדי ב"כ המייצג וב"כ הנתבעות, עד חלוף 45 ימים ממועד פרסום ההודעה הראשונה.

19.8. כתובות הצדדים בכל הקשור למסירת הודעות ובכל הקשור בביצועו וקיומו של ההסכם, הן כמפורט במבוא להסכם. כל הודעה שתשלח בדואר רשום לפי הכתובת האמורה, תחשב כמי שנתקבלה תוך 72 שעות מעת מסירתה למשלוח בבית דואר בישראל. אם נשלחה בפקס ביום עסקים, תחשב כמי שהתקבלה ביום העסקים שלאחר מכן, ובלבד שעובדת שליחתה אושרה טלפונית על ידי נמענה או על ידי מי מטעמו. אם נמסרה ביד - בעת מסירתה.

19.9. כל הסכומים שבסעי' 7.1, 9.6 ו-13.3 יהיו צמודים למדד המחירים הידוע ביום אישור ההסכם ע"י ביהמ"ש או מיום 1.1.23, לפי המוקדם, ועד מועד התשלום בפועל.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

<hr/>	<hr/>	<hr/>	<hr/>
דרור אפלדורף, עו"ד	עמית גור, עו"ד	אורי ברימר, עו"ד	עומר פיינטוך, עו"ד
יעקב סלומון, ליפשיץ ושות'		ברימר ושות'	ב"כ המייצג
ב"כ נתיב אקספרס		ב"כ מפעלי תחנות	